

COLEGII NOȘTRI DE GENERAȚIE

Tinărul din fotografie conduce și poartă răspunderea lucrărilor de construcții-montaj de la Uzina metalurgică Bacău (unitate industrială de mare anvergură)

SE NUMEȘTE TEODOR ARTEȘIE, este inginer, are 26 de ani. Călm, atotul, stăpîn pe meseria sa, absolventul din anul 1967 al Facultății de mecanică din Iași se remarcă prin acea calitate indispensabilă oamenilor de pe șantiere, denumită: DARUIRE.

Doă fotografii de ION CUCU

FACULTATEA DE SUBINGINERII NU ESTE O ANTICAMERĂ A INGINERIEI

Interviu cu conf. dr. ing. ALEX. DĂNESCU

profesor al Institutului Politehnic — București

Red.: — Recent, a avut loc în cadrul Institutului Politehnic un simpozion privind învățămîntul de subinginerii.

Am observat că referatele au insistat extrem de mult asupra delimitării, ori — mai corect — asupra precizării rolului subinginerului în condițiile producției contemporane, cînd există numeroase cadre ingineresti, pe de o parte, și cadre medii, mairi și tehnicieni pe de alta. Cu frecvență, se făcea sublinierea: „subinginerul să nu fie considerat cadru auxiliar”. Mi se pare că asupra acestui lucru ar trebui să stăruiam mai mult. Sondajele noastre ne spun că sînt destui tineri care evită profesia considerînd-o insuficient de prestigioasă.

A.D.: — Da drept vorbind, profesia nu este cunoscută suficient. Mulți se întreabă care vor fi atribuțiile subinginerului, care va fi poziția sa în producție între inginer și mîstăru, care vor fi relațiile profesionale între aceste categorii de specialiști. Simpozionul a abordat această temă a relației dintre inginer și subinginer. Colaborarea dintre ei are importanță, fiind vorba nu numai de relații de muncă, de producție, ci de o colaborare cu implicații în pregătirea ambilor specialiști. E nevoie să explicităm. Subinginerul este un specialist cu calificare tehnică superioară. Profesia îi destină unei activități independente și îl pregătește ca un cadru de conducere, de organizare, de decizie într-un sector restrîns de producție. El nu este cadru auxiliar, ci, dimpotrivă, va prelua din sarcinile actuale ale inginerului, îngăduindu-i acestuia din urmă să se consacre muncii de concepție. În mod prioritar, subinginerul va activa în sectoarele de producție cu caracter de fabricație, de montaj, de exploatare sau de întreținere, avînd calitatea de conducător și organizator al procesului de producție, fiind responsabilul principal al îndeplinirii planului în aceste sectoare. Totodată, el va putea fi folosit și în activitatea de creație în proiectare sau pentru unele sarcini de cercetare; cunoștințele sale practice avansate vor putea fi folosite cu succes la elaborarea proceselor tehnologice noi, la adăugirea unor aspecte legate de introducerea de procedee tehnologice moderne, la realizarea instalațiilor experimentale, a stațiilor pilot etc. Mi se pare util — chiar și numai ca informație — să rememorez precizările fă-

cute de către două departamente referitoare la utilizarea cadrelor subingineresti. Subinginerii metalurghi vor fi utilizați în organizarea și conducerea nemijlocită a producției, ca șefi de sectoare și secții, pentru conducerea proceselor tehnologice în secțiile și atelierele de întreținere și reparații, în secțiile electroenergetice și mecanoenergetice, în sectoarele de montaj și exploatare a agregatelor noi, pe șantiere de construcții. Atribuții pentru subinginer, bine determinate, au reieșit și din referatul M.E.E. Subinginerul energetician va fi utilizat în exploatarea, proiectarea și montarea instalațiilor energetice, ca și pentru unele activități de proiectare sau cercetare. După o anumită experiență, cîștigată în domeniul exploatarei rețelelor electrice

LUCREȚIA LUSTIG

(Continuare în pag. a IV-a)

Trei premii și o mențiune, obținute de elevi români la Olimpiada internațională de fizică

DRAGOȘ FĂLIE

ION APOSTOL

Ieri dimineață au revenit în țară cu expresul de Moscova participanții la cea de-a patra Olimpiadă internațională de fizică rezervată elevilor. Țara noastră C. STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Pag. 2
Vacanța de la o vîrstă la alta
TARA MIORIȚEI
● 110 000 de zimbete în soare
● Memoria istoriei
● Ilustrată de la Costinești
● Pledoarie pentru rucsac

Pag. 3
NOI în muncă, în viața de organizație
● Ce, cît și unde lucrează tinerii din satul dv?
— CINE-I PERMITE UNUI TINĂR SĂ AGONISEASCĂ 500 ȘI SĂ CHELTUIASCĂ 3 000 ?

Pag. 4
LITERATURĂ ARTA
● Dicționare—actualitate și anacronism
● Avangardismul
— SCENA
— PORTATIV
— ECRAN
— PLASTICĂ
— TELEVIȚIUNE

Pag. 5
ȘTIINȚA
● Motorul Otto și motorul Diesel — supremația lor rămîne asigurată în viitorul previzibil.
● Oxidul de azot — inamicul public nr. 1.

Pag. 6
CORESPONDENȚA REPORTAJ
● DE LA OM LA OM de ION BĂIEȘU
● ARHIVELE DE LA NURNBERG (XV)

Pag. 7
SPORT
● Idolii gazonului RĂDUCANU de FĂNUȘ NEAGU
● Juvențiștii
● „Trofeul Mobra”
● Finala campionatului național de aeromodel
● Meridian sportiv
— Scurte știri
— Informații
— Memento
— Premiere cinematografice

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6583 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂȚĂ 18 IULIE 1970

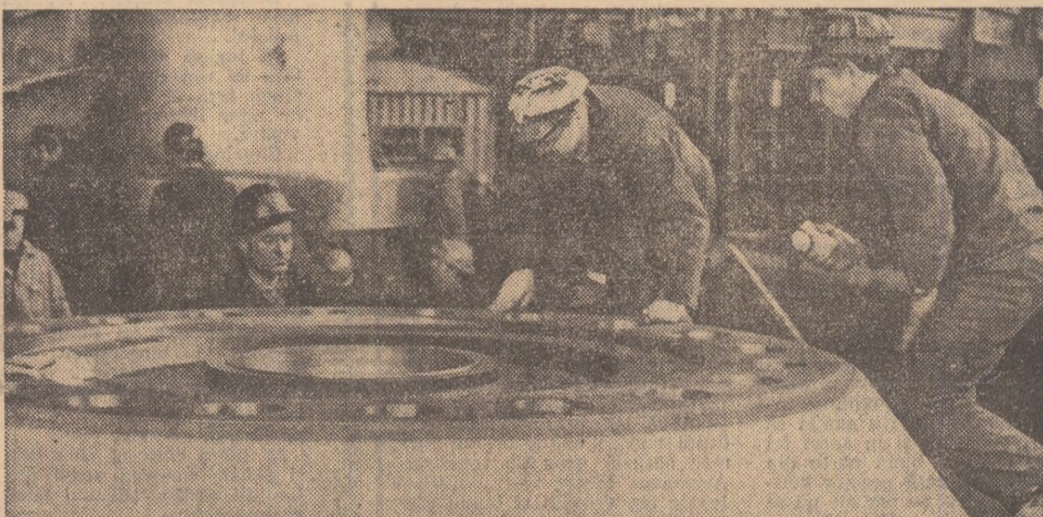
FIȘE PENTRU CEI CARE MAI TÎRZIU VOR ALCĂȚUI

PROMOȚIA „PORTILE DE FIER”

Imagine din centrala electrică „Porțile de Fier” — faza montaj.

Cînd la Gura Văii se excavau primele cupe de pămînt, mulți dintre cei care lucrează astăzi aici nici măcar nu auzea de construcția hidrocentralii. Unii dintre ei, deloc puțini la număr, nu învățaseră încă să țină în mînă o unealtă...
Au trecut cîțiva ani de atunci. Acum, Porțile de Fier își apropie în ritm alert momentul finalizării. Chiar și de la fereastra trenului care serpuștește printre betonistii marelui pîn_ten din mijlocul Dunării — barajul destinat să protejească vaurile, descătușîndu-le solzii luminii.
Pentru constructori — obișnuiți să-și măsoare munca prin ceea ce lasă în urmă la încheierea lucrărilor — Porțile de Fier reprezintă o etapă de cea mai densă substanță. O perioadă dominată de confruntarea cu apele Dunării, marcată de eforturi uriașe, concretizată, în final, de marșul fluvialului prin rortele de oțel dătătoare de energie. Evenimentul este, undeva, pe aproape și venirea lui

ne dă — pentru a cîta oară? — prilejul să privim mai cu luare aminte la cei care ni-l pregătesc, să desprindem — recunoaștem, la întimplare — cîteva chipuri tinere din ceea ce vom numi, peste ani, „promoția Porților de Fier”. Rămîne un adevăr de neîgăduit că, în drumul său spre rota finală, șantierul de pe Dunăre, Șantierul național al tineretului cum îl numim de cîteva luni, a prefigurat și consolidat distinct trăsăturile profesionale ale unui nou detașament de constructori, așa cum o făcuseră la timpul lor Argeșul, Bicazul, celelalte mari mindrii ale țării.
Ușor de bănuît că, pentru mulți, cei mai mulți, poate dintre tinerii aflați astăzi aici, Porțile de Fier au constituit și momentul debutului, contactul cu șantierul. Un botez realizat în condițiile puțin obișnuite ale muncii pe Dunăre, solicitînd, prin volumul și dificultățile sale, o teribilă înclcare umană, solidă pregătire profesională, capacitate de efort, posibilitatea de a face față la orice. Iată-l pe Gheorghe Radu, dintre brigadierii cel mai tineri, lăcătus la energoreparații. A absolvit anul trecut școala profesională. Locul său de muncă — bobinajul statorului, o imensă co-

roană circulară ce suportă acum asaltul surd al meseriașilor distribuiți pe toată lungimea. Cînd în cavitatea, acum deschisă, a turbinei se vor introduce restul subsansamblelor, nimeni nu va mai putea arăta cu degetul ce,

NINA REȘCA
N. UDROIU

(Continuare în pag. a VII-a)

CE-AȘ FACE DACĂ AȘ FI SECRETAR U.T.C.

SE ALEG APELE

Mi-am pus, adeseori, în rîm-timpul acestor perioade pe care mi-am petrecut-o ca secretar de comitet comunal U.T.C., o întrebare: ce anume determină succesul în munca unei organizații al cărei domeniu de aplicație este satul? Ce poate face ea ca pînă și aparentele condiții vitrege insolubile să-î devină premise favorabile? La început eram îndemnat să cred că răspunsul îi aparține secretarului. Mai tîrziu am înțeles că a miza prea mult pe imaginația și perspicacitatea sa în-

seamnă să vezi unilateral lucrurile, să subapreciezi laturile cu o pondere mult prea însemnată în arhitectura reușitei, ca să le stergi fără discuție cu buzele. Pentru că nimic din ceea ce mi-a izbucit mie nu mi se poate trece cu desăvîrire în categoria unor absolute merite personale. Eu n-am făcut altceva decît să fiu foarte atent la ceea ce se petrecea în jurul meu, iar ceea ce se petrecea în jurul meu reprezenta, de fapt, esențialul. Adică tinerii și relațiile dintre ei, sugestiile

lor de îmbunătățire a situației existente revărsîndu-se asupra mea ca un suvoi ineputabil. Desigur, a trebuit să fac față unor avertisuri pe care nici astăzi nu mi le expun pe de-a-tregul, unor obstinații anacronice de proprietari. De gestionari de bunuri care preferă să țină sub cheie obiecte atît de utile practicii de educație. Dar am avut și mulți prieteni, am avut de partea mea forța incontestabilă a tinerilor și rolul meu n-a fost decît acela de a face ca acest forță să iasă în evidență, să devină clară pentru toată lumea.

După două săptămîni, pentru mine începuseră să se limpezească apele. Începuseră, adică, să știu bine pe cine mă pot bizui și pe cine nu, contribuția pe mi este indispensabilă și pe cine anume trebuie să atrag cu mai multă grijă către acțiunile organizației, cine are imaginație, cine numai bunăvoință sau numai o hotărîre de a înfăptui și o capacitate de efort remarcabile. Din punctul de vedere al unui secretar asta definește o primă condiție a succesului: reprezentarea sigură, nelendelnică a rezervei de voință și spirit neașteptat care îmi oferea, în mod surprinzător, noutatea unei experiențe pe care n-avusesem intenția să o fac. Am avut sentimentul că străbat, la sfîrșitul șederii mele în comună, drumul propriu unui activist al comite-

MIRCEA TACCIU

(Continuare în pag. a III-a)

SUBȚILA PREȚUIRE A GÎNDIRII

de NICULAE BELLU

În tulburătoarele sale „Caiete de istorie a filozofiei epicuriene, stoice și sceptice”, Marx înfruntă explicit și tăios orice tentație de abordare moralizatoare a diferitelor momente aparținînd istoriei filozofiei, denumind-o necruțător: „... o respingătoare manieră moralistă”. Notațiile au în vedere o interpretare asupra lui Democrit, cîruia un autor german îi reproșează „o fariseică însușețire” și, totodată, în contrast, „josnicia de caracter” care stă la baza concepțiilor sale despre lume și despre viață. Reacția lui Marx, dură, denotă o repulsiie afectivă împotriva unor asemenea practici: „Nu-i nimic mai ușor decît să-ți etalezi cu orice prilej înaltele calități morale; și cel mai ușor e să faci acest lucru cînd e vorba de oameni care nu mai sînt în viață”. Dar replica lui Marx, conține, totodată, un alt principiu în judecarea și prețuirea gîndirii. Un principiu științific, decurgînd din situația fiecărui gînditor (și a fiecărui moment de istorie considerat) în spațiul propriilor sale condiții. Căci, își va prezenta Marx gîndul, „asta nu poate fi o apreciere istorică”. „De ce anume trebuie să punem caracterul lui Democrit la baza concepției sale despre lume și nu invers — concepția sa — bine determinată — despre lume, felul său de a vedea, la baza caracterului său? Acest din urmă principiu nu este numai istoric, dar este singurul prin care aprecierea caracterului unui filozof trebuie să-și găsească loc în istoria filozofiei. Noi vedem în intruchiparea personalității spirituale ceea ce ni s-a înfățișat în sistemul său și, totodată, vedem demingul viu în centrul lui sale”.

Se instituie aici, poate intructivă surprinzător, această relație — puțin investigată — între ceea ce e denumit 1) caracter și 2) concepția despre lume. Prin caracter, cînd este vorba de acela al unui filozof (sau, prin extensie, al unui gînditor) se înțelege aici nu particularitatea unui anumit temperament, ci „intruchiparea personalității spirituale”, care nu poate fi concepută distinct și în afara sistemului său de gîndire; distinct și în afara gîndurilor sale, ca și cum una ar fi omul, caracterul său, și alta viața lăuntrică a gîndului său, exprimată în personalitatea sa spirituală. S-ar spune că gîndul, firav în aparența sa, pătrunde dincolo de spațiul limitat al tehnicilor sale de lucru, invadează celelalte teritorii ale existenței individuale, deținîndu-și astfel poliemia virtuților sale. Lucrarea gîndului nu apare numai în afară, în ceea ce spune, dar și înăuntru, prin ceea ce moglează, treptat și adînc, în cîmpul de sensibilitate al personalității active. Nu-l poți rupe pe Socrate filozof de propria lui viață. Căci ce altceva apără filozofia, dacă nu tocmai gîndirea sa, concepția sa despre lume, cînd se apără de invaziunile capitale care îi se aduc, preferînd cuctoa și moartea decît renunțarea la sine, respectiv la ideile sale.

A-î plasa pe gînditor în inima pulsînd via a timpului său, cum cere Marx, și a-î descifra astfel în lumina unui spațiu istoric determinat („demiurgul viu în centrul lumii sale”) nu înseamnă, ca atare, a-l reduce, sau a-î anula inițiativa, originalitatea, culezanta; ci înseamnă, dimpotrivă, a-î înțelege în unitatea sensibilă și unică a componentelor gîndirii sale, din care nici una n-ar fi putut lipsi, fără ca însuși spiritul său, personalitatea sa spirituală să nu fi fost îngredită sau chiar anulată.

În prețuirea gîndirii, dincolo de avaturii, stă adînc înrădăcinat prețul omului care gîndește

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI 1000 DE JULIETE CANDIDATE LA STUDENȚIE

Nu, n-am pornit în documentare cu gîndul de a scrie o aseniena anchetă: după un raid pe culoralele Universității care a avut ca urmare foto-reportajul apărut ieri, am vrut să stau de vorbă mai relaxat cu candidatele care sînt cazete la cîmînul de alături. Prima impresie: într-o citadelă a emoțiilor, a speranțelor — așa cum îmi închipuiam a fi cîmînul — am întîlnit un dute-vino animat, zgomotos, cu replici violente și deloc civilizate schimbate pe culorale sau de la gemn la gemn, cu strigăte nepoliticoase și uși trîntite. Nu, examenele nu se terminaseră, doar cu cîteva ore înainte încordarea și liniștea așteptării domnea pe aleile din jurul cîmînului și a Universității.

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a VI-a)

PE CATARGUL
INALT AL
MARILOR
VACANȚE

110 000 de zîmbete în soare

Interviu cu DUMITRU GHEORGHISAN
prim-secretar al Comitetului municipal București al U.T.C.

Organizația U.T.C. a Capitalei numără 236 600 de tineri. Practic, acest număr — superior oricărui organism organizat — înseamnă a zecea parte din organizația de tineret a țării. Acest număr mai presupune însă o variată gamă de profesii și vârste — sirurgii, constructori, profesori, chimiști, medici, elevi, electricieni, studenți, metalurgii, tipografi, ingineri, funcționari, matritieri, artiști, tehnicieni, cercetători științifici, proiectanți, sudori, juristi, laboranți, soferi, electroniști etc., etc. — un grad înalt de diversificare a pasiunilor, interesului, dorințelor tinerilor bucureșteni. Este, în consecință, un deziderat major, acela de a leși în întipinarea acestor optiumi cu inițiativa pe potrivă.

Un detașament puternic îl constituie în cadrul organizației cei 110 000 de elevi și studenți. Ne-am îndreptat, cu preschere atenția asupra modului cum își petrec ei această vară, nu numai datorită procentului numeric pe care-l reprezintă, ci, mai ales, datorită faptului că pentru elevi și studenți vara este anotimpul marilor vacanțe, cantitatea de timp liber fiind mai însemnată decît pentru oricare altă categorie de tineri. Din răspunsul oferit de învățatul DUMITRU GHEORGHISAN, prim secretar al Comitetului municipal U.T.C., la câteva întrebări ale noastre, nu este greu de sesizat însuși pulsul preocupărilor „de sezon” pentru tineretul ineret al Capitalei. Așadar...

curat, prospăt. Rezultatele tuturor acțiunilor voluntar-patriotice se concretizează, la sfîrșitul perioadei de activitate, în 2 700 000 ore, cu o valoare economică antecolătată de 7 100 000 lei.

— Să revenim acum asupra celelalte ipostaze a vacanței — divertismentul — careia tot dv. spuneți că-i acordați o bună parte din timp.

— De regulă, se începe cu cel care plăc. Eu voi menționa mai întâi ce-am făcut pentru tinerii care-și petrec, mai mult sau mai puțin, vara în Capitală, în colaborare cu Inspectoratul școlar municipal și Centrul universitar am stabilit un program comun de vacanță, care se desfășoară în centre, tabere locale, puncte de agrement. Astfel, cluburile tineretului (Ateneu, Universal, T.4, Tehnică, Ecaterina și Modern) și-au reamenajat spațiile și revizuit planurile în funcție de cerințele sezonului. Pentru ca divertismentul să se îmbine armonios cu studiul, instructorii, nu vor lipsi din invitațiile cluburilor filme, întîlniri cu personalități ale științei și culturii, disputate pe marginea marilor idei ale contemporaneității. Străduindu-se să fie instruit, nu vor lipsi din invitațiile cluburilor filme, întîlniri cu personalități ale științei și culturii, disputate pe marginea marilor idei ale contemporaneității. Străduindu-se să fie instruit, nu vor lipsi din invitațiile cluburilor filme, întîlniri cu personalități ale științei și culturii, disputate pe marginea marilor idei ale contemporaneității.

ȚARA MIORITELI

FLORENȚA ALBU

Îeșim în cîmp. Învățăm punctele cardinale sub cerul liber.

Desfaceam brațele, fruntea ne-o închinăm pămîntului, cerului.

În jur se rotunjește țara; țara de rădăcina dulce și azimă, țara de piatră și vînt, de mîez lontan și lemn de via.

Răsăritul de ziuă, de soare — se seamănă griul, se sapă fîntini, se-nalță case. Își încep cîntecul cloceștii și florile soarelui arată ora luminii ca pe cadranul unor ceasuri solare.

Aducem zările hăute de viscol și urghi prin care, trecînd, a rămas via abstrusă Voroneștii și verdele Suceviței: din aburul lor înalț și din mișcările aripă pasărilor măiestre, zborul ei în poezia de dor, în fumul maramelor, în lemnul porților și leagănelor.

Se-aude orația cosmică a Mioriței și se taie pînea rotundă pe fața de piatră și reulegere a marelui Brînzău. Așezăm alături de letopisețele velleozilor „Cumîntenia Pămîntului”.

Îeșim în zarea deschisă spre patru vînturi, spre patru dimensiuni de timp. Învățăm punctele cardinale după roțile soarelui, după roză vînturilor, după mișcarea stelelor și singelui spre inimă.

Pe-o gură de plai
Pe-o gură de rai...

Între adîncurile Mării Negre și Orgile Mari ale Pîrînzului, între Delta Dunării și cîmpia trînd labo-rioză, omenește, cele patru

anotimpuri, înfloresc flori cu nume de fete, trec căprioarele orașii de nuntă, se scaldă în lună strălucită minunile și drumurile, între cumpenele fîntinilor, invie trecerea aitor generații. Și nu sînt frumuseți fără povești, nu sînt flori și locuri fără legendă. În toate aceste locuri de taină, oamenii au adus poezia, focul și cîntecul.

Uitînd, din vreme-n vreme, istoria lasă să-i scape, din șirul riguroz, ceea ce rîndu-se, datase, însemnase.

Se naste astfel, legenda — istorie scrisă și necrisă a acestor pămînturi...

Fața ne-o întoarce apoi, spre nordul Carpaților. Miază-noaptea de stei și baladă. Pinea Vitează trece — Crivăț roșu, prin porțile maramureșene, cioplite cu soarele și lucețării — stema heraldică a eroilor pămîntului.

Sună bugetele din Zărand, în Biharia.

Istorie, geologie — cristalinul și vulcanicul înseamnă, deopotrivă, munții și oamenii: strazii și rădăcini, relief plămîdit din erupții, din înecă-nănări patetice și limpezimi în vreme! De parcă relieful a fost creat de oameni, în țara aceeași, pe măsura lor!

Munții păstrează adînc aur și sînge, fier și miț, sînge și uraniu!

Orîndue săpi, le găsești împerecheate erile: geologie, istorie.

Buciumă zarea de spus, deasupra Detunatorilor. Pămîntu-și aduce amîntu-...
La Roșia Montana, piatra

acel munte rămas ruînă, — munte ce se cheamă Cetatea — are culoarea singelui și a veninului, a patimei și-a urii; are culoarea aurului smuls din adîncuri, cu prețul singelui.

În ruina muntelui s-au găsit tablele cerate romane. În ruina muntelui, mai mult decît în tablele romane, mine-rii au scris cu sînge istoria, de la agatirși încolo.

Are ceva din trupul lui Horia, frînt pe roșta, muntele Cetatea din Tara de Piatră. Îeșim sub cerul liber să-nvățăm punctele cardinale.

Crepusul aprinde coroana lui Doja pe fruntea pămîntului — Apoteoză — pe porul își înconcează eroii.

Îeșim sub cerul liber să-nvățăm punctele cardinale...

Desfaceam brațele. Fruntea ne-o închinăm pămîntului, cerului.

Se spune că în zile de-o mare limpezime se vede, din înalțul munților, țara, pînă la marea cea mare.

Cunună de piatră și zăpezi a pămîntului — înalți, unde cerul devine miț și poveste, stau Omul, Negoiul și Ceah-lău — trei munți ca trei păstori de Mioriță.

Se spune că din înalțul munților, în zile de-o mare limpezime, vezi țara.

Tara de Sus, Tara Vrancei, Tara de Piatră, Tara Loviștei, Tara Bîrsei, Tara de Jos — bogate firi ale aceleiași țări!

Învățăm punctele cardinale sub cerul liber.

Obișnuitul orașel al vacanței a devenit, de doi ani încoace, un adevărat „sediu” al tineretului. Tabăra E.T.T. — cum, mai simplu, e numit Complexul turistic pentru tineret Costinești — se dovedește gazda generoasă a miilor de tineri, români și străini, care vin să-și petreacă aici, pe litoralul Mării Negre, zile de vacanță sau de concediu. Vilele, căsuțele cochete și corurile multicolore, ascunse într-o vegetație bogală și reconfortantă, oferă condiții de cazare și odihnă pentru cele mai pretențioase opțiuni. Devine, deci, firească solicitarea tot mai intensă de care se bucură Costineștii. Devine, deci, tot mai demnă de consemnare preocuparea organizatorilor de a face față oricărei solicitări, oricărui exigente. În exuberanța,

ILUSTRATĂ De la Costinești

voia bună și gradul înalt de mulțumire ale tinerilor care poposec aici — sau conjugat și se conjugă eforturi strălucitoare, perseverente, pentru realizarea unei căi mai amănunțite și instructive odihne. În fiecare seară, dansul e completat cu acțiuni dintre cele mai inspirate alese și bine organizate. Un echilibrat perfect line în cumpănă divertismentul și instructivul. Un concurs al „mîncinoșilor”, de pildă, e „contractat” de un altul, al celor mai buni recitarii. Parada costumelor e însoțită de glume și anecdote, pantomimă și fast. Probele geografice sînt alete astfel încît pot să-i „deruteze” și pe cei mai buni dansatori. Jocurile sportive de pe plajă (volei, baschet, fotbal etc.) încheiate cu un concurs ad-hoc, capătă caracterul organizat, pe noile terenuri sportive de curînd inaugurate. Excursiile pe litoral întregesc un album de neuitat. Programul fiecărei serii constituite, în consecință, o selecție a numerelor care alcătuiesc festivitatea ultimei serii de tabără — căci, în zilele de vacanță, toată țara și țara peștele acestea de o maiestruță și netulburată armonie, să-l înveți și pe alții a.b.c.-ul muntelui.

Așadar, primele litere din cartea înălțată — în București! Pe terasa cabanei Caraiman, o fetiță de o schioasă se joacă cu Bingo, răs-fățul eiine al cabanierului. Al venit cu teletelicul, sau te-a adus țara în brațe? — Nu... prin Omul.

Nu se laudă. Tatăl ei, Mircea Adumălă, ne confirmă. Au venit din Cluj. De la Brasov, pe jos, prin munte. Pe drum, în timp ce țara și soției acestui itinerar făcut în buclă. A trebuit să așteptăm să se facă țara mare, să o putem lua și pe ea. Urcă foarte bine. Va tine, cred, toată viața, mîntea că în prima excursie, țara — ia fost ghid. Vreau să o obisnuiesc cu efortul, care trebuie depins încă din fragedă copilărie.

Există un străvechi poem de-o vîrstă cu primele Olimpiade, care începe astfel: „Dă-i omului un pește; și se va hrăni o zi. Învață-l să pescuiască și se va hrăni toată viața!” Dar nu se află aici locuința metaforă a efortului? În năzuința lor spre armonia trupului și a spiritului, grecii au născocit palestrele și au înălțat cele mai frumoase statui închină-te efortului. Educarea copilului în vederea efortului pe care-l reală viața, orice activitate creatoare, rămîne și azi, mai ales azi, o imperioasă necesitate. Oare muntele nu poate deveni o primă școală a efortului? V-ati gîndiți la aceasta, tineri părinți?

...Muntele, care de atîtea ori te face să rîmi înire patru ochi cu lumea, cu natura. Muntele ne ajută să ne desoperim, să ne îmbogățim de gînduri încă necunoscute, de puteri și energii încă neabătute. Ne desoperim în fața muntelui și desoperim pe alții. Profesorul Mircea Vileu ne spune, la despărțire, că doi tineri din grupul său, în urmă cu doi ani, s-au cunoscut aici, pe munte, și s-au căsătorit. Înec un motiv, fete și băieți, să urcăm pe munte!

M. N.

Telex U.T.C.

● NEAMȚ: În iulie și august, pe lângă elevi și studenți, salariații din întreprinderile județene vor face o excursie la mănăstirile Bistrița, Văratec, Secu, Neamț, Hum, Voroneț, Moldovița, Sucevița și Putna. Din calendarul turistic al acestor zile, în perioada 1-10 august, o excursie în circuit și sârbătorirea Ceabăului, în prima duminică a lunii august, la Cabana Bîrsei.

● TIMIȘ: Cabana Căprioara va găzdui mîine peste 100 de tineri veniți să săvîrșească Zilele Pedesului. Alte grupuri se află deja în excursii tematice, vizitînd principalele obiective industriale, instituții culturale și monumente istorice din localitățile Petrosani, Tg. Jiu, Băile Felix, Herculă, Bîrsei etc.

IASI: Cunoașterea tezaurului cultural și istoric constituie principala obiectivă al activităților turistice organizate de comitetul județean U.T.C. „Turul muzeistic al orașului”, oferit prilejiul descoperirii trecutului istoric al bătrînului Iași, a tradițiilor sale culturale și artistice, a forței spirituale și vitalității oamenilor de aici. Bojdocuia lui Creangă, Teiul lui Mihail Eminescu au devenit locuri unor întîlniri pline de dăruire, din dorința de a cunoaște din numeroși lor admiratori.

IOANA VASILU

— Cum a debutat tineretul studios, întregul tineret al Capitalei în geografia vacanței mari?

— S-ar părea că răspunsul trebuie să fie unul singur, acela al unui debut într-un anotimp al recreerii, al odihnei totale, al distracției. Nu suntem că lucrurile nu stau și în acest fel — mai mult, o bună parte din timp este dedicată acestor activități recreative — dar ele nu se reduc numai la atît. De aceea, pe scurt, voi răspunde de că noi am debutat prin muncă. Se știe că, în general, tineretul Capitalei este un ti-

● A zecea parte din organizația de tineret a țării trăiește plenar romantismul vârstei ● Tradiționalul „Hei-rup!” se aprinde tulburător și lingă un cupot de cărămidă! ● Cluburi, ștranduri, stadioane — tot atîtea adrese estivale ● 400 de semnături pe o scrisoare de la Lotru ● Serile de la Buda-Argeș ● Cînd preocuparea atinge cotele febrilității, nemulțumirea devine un impuls perpetuu.

neret muncitor (reflexiv ponderea economică a tineretului în cultura națională), solicitat intens să-și aducă o cit mai mare contribuție la efortul unanim al națiunii. Trebuie menționat, în același timp, că în urma calamităților naturale care au cauzat, țara, Capitala s-a angajat să obțină importante realizări suplimentare. Iată, dar, în ce constă ideea că noi am debutat prin muncă. Pe ogoarele unităților agricole cooperatiste și de stat — Otopeni, Jilava, Chitila, Mogosoaia, Dobroiești, Brașadiru, Popești-Leordeni, Bucurmenii — peste 3 000 de elevi participă efectiv la lucrări de recoltare și sortare a legumelor și fructelor, la întîlnirea și recoltarea culturilor. Circa 4 200 de studenți lucrează în cadrul întreprinderilor agricole de stat din județele Ilfov, Ialomița, Constanța, Mehedinți, Vîlcea, Teleorman, Olt, Dimbovița. Pe Șantierul național al tineretului de la Lotru, în perioada iulie-august, participă la lucrările ce se impun aici peste 400 de elevi și studenți.

În Capitală, la șase unități ale Fabricii de cărămidă, își desfășoară zilnic activitatea patriotică 8 195 elevi și peste 2 000 studenți, muncind la stivuirea și transportul cărămizilor în cuptoarele de ardere și uscarea, la sortarea și expedierea acestora către bazele de desfacere și pe șantiere. Tot aici participă zilnic la muncă numeroși alți tineri din întreprinderile și instituțiile municipale. La uzinele „23 August”, Republica, Semănătoarea etc., peste 900 de elevi din sectoarele 3, 4 și 7 efectuează reparații de sortare a pieselor, participă la lucrările de șantiere de investiții, la amenajarea depozitelor de materiale. În același timp, pe șantierele locale — baze sportive și de agrement, parcuri etc. — ml și mlî de tineri își înscriu zilnic prezența, din dorința ca ceasul în care locuiesc — anima țării — să fie frumos,

MEMORIA ISTORIEI

„SARMIZEGETUSA REGIA” ȘI „SARMIZEGETUSA ROMANĂ”

Doi din străvechile așezări, care formează vatra de generații a poporului nostru: una se află în cîmpie, cealaltă în munte. Dacă ai preferat înălțimile soimilor din Tara Hațegului, să ai o poartă supraviețuită pămîntului către toate zările. Romanii au rămas în cîmpia întinsă, mănăsoasă și însoțită a Hațegului, înfîntînd aici primul oraș roman.

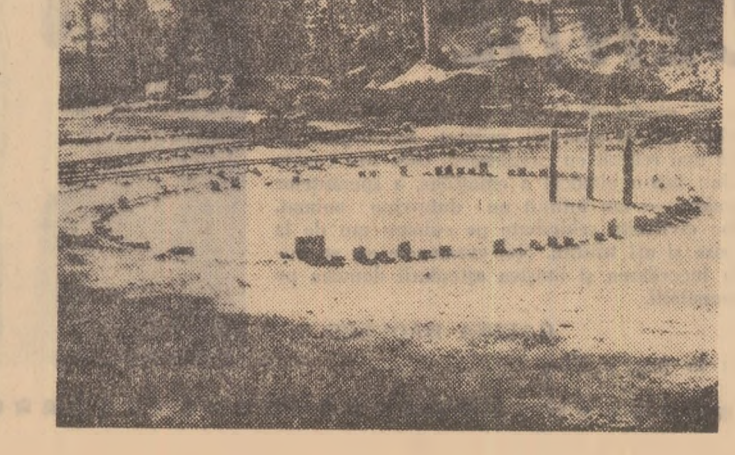
● SARMIZEGETUSA REGIA, astăzi „Grădina Muzeului” din munții Orăștie, stă mărturie vestigiilor vechii cetăți regale dacice, care se întindea pe o suprafață de circa 150 km. patrați. Înălțîndu-și aici edificiile edificare, laice și civile, dispuse în terase, într-o înțeleaptă strategie. Un tron fostier dăde pînă la locul numit Cetate. De aici se urcă căle vada Godeanu, pe un drum abrupt, pînă în virful colinei Grădina Muzeului, la 1 200 metri altitudine. Pe o arie de trei kilometri se găsesc risipite, în ordinea urbanisticii antice, locuințe, ateliere și fortificațiile cetății de la Costești, care datează de pe vremea lui Burebista. Mai departe cu doi kilometri se află cetatea Bîldaru, cu turnuri de apărare și puternice ziduri de incintă. Sus, la 800 metri, întîlniești cetatea de piatră roșie din Valea Lunca-nilor, cu puternice întărituri militare dacice, cu două incinte și cu turnuri masive. La 12 km de Costești se află încă o cetate, cea de la Armeștii, care forma unul dintre principalele inele de apărare a capitalei dacice.

Sarmizegetusa regia fiind fost odinioară splendoarea SARMIZEGETUSEI ROMANE, trebuie să parcuri 18 km distanță de orașul Hațeg. Aici, în colțul de vest al Țării Hațegului se înalță, ca o poartă naturală,

manii i-au schimbat numele în Sarmizegetusa, ca semn de prilez și cinstire a vitejiei dacilor.

Construcțiile vestite cetăți romane se întîlnesc și astăzi într-o serie de localități, printre care: Clopotiva, Hrezoava, Hobița și multe altele. Dar cele mai impresionante mărturii ale Sarmizegetusei se află aici: clădirea Augustalilor, situată în centrul orașului antic, cu renumitul Collegium Augustalium, înfîntat în cîntecul lui August și a gîndii lui, sediul oficial rezervației cetății înalț colegiu profes. Din clădirea aceasta se trece în forum, marea piață publică. Împietrite au rămas arenele romane și gurile canalului prin care erau aruncați gladiatori și sîșiiți de fiare. Putîn mai departe se află strălucitorul templu al zeiței Nemeris și necropola antică. Obiectele de podoba, stătuile, capitelurile și alte valoroase monumente descoperite aici sînt expuse în muzeul local din comună, pentru ca vizitatorii să-și poată întregi imaginea despre ceea ce a constituit capitala daciei romane.

...În drum spre aceste locuri istorice, ca și pe calea de întoarcere, munții Orăștiei, ai Retzatului, ai Sebesului sînt tot atîtea locuri de popas, ce se întrec în frumusețe.

Interviu consacrat de I. ANDREIȚĂ

NOI ÎN MUNCĂ

ÎN VIATA DE ORGANIZAȚIE

1. D-tru Dinușor, președintele cooperativei agricole: Tinerii noștri muncesc, muncesc mult. Semnătura lor se află așezată pe tot ceea ce avem mai bun, efortul lor s-a materializat în veniturile obținute, în cele aproape douăzeci de milioane lei valoarea averii obținute. Ei, dar din păcate, mai avem de-a face și cu

2. Mihai Simion, brigadier, secretarul comitetului U.T.C. pe cooperativă: Sigur, sint mulți tineri care nu lucrează. Pentru îmbunătățirea situației, recu-

3. Titi Stăicu, îngrijitor de vite: M-am legat de această meserie. Imi place. Pentru mine ea are frumusețe, iar retribuția imi răspândește efortul.

ceastă primordală nevoie a vieții — munca. A părăsit cursurile școlii tehnice agricole pentru că, după cum singur mărturisește, îl nerva trezitul la 6,30 dimineața și clinchetul clopoțelului. Nu muncеște de teamă să nu depășească baremul, numai de el știut, al efortului ce e dator să-l investească fiecare familie în producția agricolă a cooperativei. Curioasă optică...
— Bine, dar părinții te acceptă în postura aceasta de tîrîtor?
— E bine că mă acceptă? Și hai, zău, scutește-mă cu întrebările că-mi strici seara!
— Mi-a întors spatele și-a plecat, fluierînd „Trecea fanfara militară”...
— Unde ați lucrat astăzi? ne-am adresat unui alt membru

rativ, în praf. Vreau să mă duc la Brașov unde am un văr, Florea M. Niță, lăcătuș la o uzină, care mi-a promis că-mi aranjează să mă calific. Imi trebuie însă 18 ani. Aștept să-l implinesc. Pînă atunci mă distrez. Băbaci imi dau tot ce imi trebuie.
Fără îndoială că îi dau. O dovedea cămașa albă de poplin cu care era îmbrăcat, costumul, pantofii aproape noi, doar bombelele jupuite de la minge...
— Bine, dar Cic al dumnea-voastră e băiat bine dezvoltat, de ce-l tînești acasă? ne adresăm **Stelei Niță**, mama băiatului fătulit pe centru.
— E, dar e tot mic, tovarășe! Ne gîndim că el nu este pentru cooperativa agricolă, ci pentru meserie.

te și se mai întîmplă dumnezeen- stie ce, să ni se plardă neamul? La muncă să se ducă știia care sint frați mai mulți, el are cu ce trăi.
Grîiă de părinte, probabil așa își definește atitudinea **Stela și Marin Niță** față de răsfațatul lor Cic. Oare să nu le fi spus nimeni cît rău îi face ocrotindu-l, păstrîndu-l în puf, departe de muncă? Să nu înțeleagă inutilitatea ocrotirii pomului frumos, rotat, dar care dă numai mere acre în dauna informului Ionathan dirijat sub formă de palmetă? Inimă de părinte...
La Goicea Mare, seara treptele căminului cultural se umplu corcchine de acești vînturî vînt. **Marin Preoteasa**, tractorist de meserie, din noiembrie și pînă

CIC NIȚA: Care-mi este programul zilnic? Stau! Și cînd mă plictisesc stînd mă duc la teren și joc fotbal. Mai vîd de pui, mă duc la film, tînez, mă mai uit după fete. Cam asta face mereu...

STELA NIȚA: A, Cic al meu e mic... Cum să-l hudec dacă n-a umplut nici optsprezece ani... Lasă-l să mai crească. O să meargă poate la o meserie. Și pe urmă, pînă o încărunți, are el tot timpul să se necăjească cu munca...

CE, CÎT ȘI UNDE LUCREAZĂ

TINERII DIN SATUL DUMNEA VOASTRĂ?

Cine-i permite unui tînar să agonisească 500 și să cheltuiască 3000?

„...Cel harnic muncesc acolo unde este nevoie, unde-i trimitem. Cel... moțuroși își fumează țigara furat din pachetul lui tătine-su prin par, la cămin, la bufet, pe acolo unde-i duc pașii întîmplători din fiecare zi. Băieții bat mingea și sprînjă zădărnice, fetele nu ies din casă o zi întreagă, numai ca să-și păstreze fața albă, neatinsă de soare. Percă numai la noi e așa? Cînd mă gîndesc ce am realizat în satul nostru — cămin cultural cum nu sint alte două în toată țara, electrificarea, parcul zoologic, stadion cu gazon și tribune, ser-solar pe 16 hectare, o agricultură cu adevărat intensă (peste 14000 lei venituri de pe fiecare hectar) etc. etc. — și sint mulți tineri ce au pus serios umărul la edificarea acestor împliniri — mă cutremur la gîndul că mai sint și dintre aceia care se servesc numai din ceea ce au produs cei mulți. Se servesc fără reținere, fără nici o undă de remușcare. Nu pot înțelege cum într-o societate a muncii refuză efortul, cum într-o societate ce deschide fiecei via perspective realizării depline, ignoră tocmai această inestimabilă realitate a zilelor noastre, nu se dăruie unui scop!”

Discuția cu tovarășul Dumitru Dinușor, președintele cooperativei agricole, ne-a oferit un punct de plecare în reportajul-anchetă ce l-am întreprins la Goicea Mare pe tema: **ce, cît și unde lucrează tinerii din satul dî?** Pe cei mai mulți dintre tineri, mai ales pe fete, i-am întîlnit în cîmp.

113 LUCREAZĂ LA GRĂDINA DE LEGUME, IAR ÎNCA APROAPE PE ATITIA ÎN ZOO-TEHNIE, LA CULTURA MARE, SECTOARELE ANEXE ȘI LA BIROURI

Au optat, s-au calificat, iar acum contribuția lor la materializarea prevederilor de plan este apreciabilă. La lotul de hibridare a roșiilor lucrează o

Doi prieteni, doi pierde vară: Marcel Bichea și Ion (Cic) Niță. La cei 18 ani ai lor încă n-au aflat ce este munca. Meru sub aripa obăduitoare a părinților, încă n-au avut prilejul să cheltuiască măcar un leu cîștigat prin sudoarea lor

echipă formată numai din uteciute. De priceperea lor depinde obținerea milionului de lei planificat a se realiza prin valorificarea seminței elită produsă pe aceste 4 hectare. Despre muncă, despre vise, despre gradul de angajare al tinerilor comunei discutăm cu câteva membre ale echipei. „Pentru mine a munci înseamnă a avea satisfacții. Lucrez la grădina de cînd am terminat școala generală. Retribuția e foarte bună așa că mi-am pregătit totul pentru căsătorie: mobilă de 700, plapumă de lînd, coovora, 40 de perini, 40 de prosoape cusute de mine, coarceafuri... tot ce trebuie să aibă o fată. Peste o lună și jumătate voi avea nunta. Băiatul e tractorist. Imi doresc apoi o casă... Cînd o vei avea? Cînd muncеști și o sîngînă și e chibzuit, este imposibil să nu reușească să obțină totul de la viață” (Ioana Zăicuțan, 19 ani). „Imi este neacaz cînd îi vîd pe băieții, oameni ca brazi, că stau. Zău, nici n-ai curajul să le accepti prietenia. Sint răi, sint lenși. Și nimeni nu intervine să-i ajute în vreun fel să devină oameni. Organizația U.T.C. ar putea face acest lucru dar cei ce ne-au fost puși în comitet sint plictisiti parcă, nu întreprind nimic. Nici cotizația nu ne-o mai cer. Am auzit că pune secretarul bani de la el. Despre adunări, astea se țin

doar la olegeri...” (Viorica Bălsășoiu). „La noi în Goicea Mare, băieții nu prea lucrează. E plin stadionul de ei. Și seara, și-te teamă să mergi la film sau după treburi prin sat. Iți fac tot felul de sicane. Nimeni și nimic nu-i poate pune la punct. S-au învățat așa. Cred că nici părinții nu le mai zic nimic” (Constantina Mihai). „Au dreptate fetele, a intervenit ingineria Agripina Alexandru. Sint cițica băieții, o să-i vedeți spre seară prin centru, care nu fac altceva decît să-și poarte pașii pe ulițe, să arunce vorbe și să pună piedică fetelor. Ei se plimbă și noi, aici, muncim și cite 14 ore pe zi pentru a evita rămînerile în urmă la lucrările de bază, să asigurăm valorificarea întregii producții”.

„O să-i vedeți spre seară prin centru... Privim ceasul, e ora 16. Precis aceste plimbări n-au ieșit pe centru. Probabil încă mai dormitează în camerele cu hirtie albastră în geamuri sau la umbra deasă a gutuiului din colțul curții. Pînă atunci dăm o raită în celelalte sectoare de producție ale cooperativei, adrese de peste zi pentru foarte mulți dintre tinerii satului Goicea Mare. La zoo-tehnie am asistat la un eveniment deosebit. Din grupa de vite îngrijiti de Titi Stăicu și Constantin Preoteasa, cea de a o sută vînturî a fost trecută la

turma de bază. La cîmp, brigadierii de vîrstă uteciute, **Constantin Iordache** și **Mihai Simion** încheieră recoltatul grîului de pe suprafețele cultivate de brigăzile lor. Media înregistrată — 3128 kg la hectar — depășea cu mult planificarea. **Iulică Mitroi** a realizat atunci pe cea de a 200-a normă convențională din acest an. Tîmplarii **Ion Stăicu** (18 ani) și **Ștefan Zăicuțan** (24 ani) au încheiat acoperișul ultimului dintre grajdurile de vaci ce vor intra în producție de toamnă. **Ioana Pîru**, absolventă de liceu, a fost confirmată de către consiliul de conducere pe postul de contabilă. După un an și jumătate de učenje **Iulian Bălsășoiu** a așezat prima cărămidă în calitatea de zidar calificat. Mecanizatorii **Ion Zăicuțan**, **Lucian Zăicuțan**, **Ion Tutulianu**, angajați în competiția „secția de mecanizare” cu cele mai bune rezultate” au încheiat un bilanț lăudabil: depășirea cu mil de lei a venitului planificat pe tractor; au realizat economii la piesele de schimb, la carburanți. Pe combina „Gloria” un tânăr vînturî lăcătuș, **Marin Burnea** care, aflat în vacanță, muncеște alături de părinți în serere solar, licențiu **Marin Bichea**, **Valentin Popescu** și **Constantin Radu** ajută la re-

coltatal roșiilor. **Tanța Mihai** a recoltat, ea singură cea de-a 25-a tonă de legume. De la ferma de vaci, unde muncesc ca îngrijitori mulgătorii patrușprezece tineri, a fost livrat cel de al 5000-lea hectolitru de lapte. Producția medie a ajuns astfel la 1600 litri de la fiecare vacă... Tinerii sint la posturi, exact cum o indică diagrama forței de muncă prezentă în caietele program ale brigadierilor. Un umăr solid, entuziasm la îndeplinirea sarcinilor de producție.

O SEARĂ ÎNTRU PLIMBĂREȚI

Soarele mai este de o suliță pe cer. Pe centrul satului aglomerație. Încercăm un dialog cu cei odihniți și proaspeți care cer o țigară celor ce se întorc de la cîmp, îi muștruluesc pentru că au întîrziat și prea s-au nădușit la treabă.

— Dumneata nu te-ai dus astăzi la muncă? ne adresăm unul vîlajan care părea cel mai să-părat.
— Eu? Păi de ce să mă duc? Nu-s de ajuns proștii ăștia? De la mine muncesc băbaci. Am o rigine bună — tata s-a îmbolnăvit dar tot muncеște, e paznic, iar mama face cite două sute de norme pe an. Sint exemple. Nu-i de ajuns? Ce, e chiar obligatoriu să muncim toată familia?

Abia pornit, **Ion Stănescu** nu se mai oprește. Adaugă alte și alte argumente prin care-și justifică insensibilitatea față de a-

— Atunci de ce nu l-ați dat la școală profesională?
— L-am dat, dar n-a reușit. Acum îl tînem pînă o umple 18 ani și om mai vedea ce-o să facem cu el. Pînă atunci să stea aici. Îl tînem noi, căci numai pe el îl avem. Dacă se îmbolnăve-

— Cei trei — **Marin Bichea**, **Valentin Popescu** și **Constantin Radu**, sint doar... trei dintre elevii de liceu care, aflați în vacanță, au solicitat să lucreze la cooperativa agricolă. Și lucrează azi excepționale rezultate, cum aprecia ingineria Agripina Alexandru.

CE-AS FACE DACĂ AȘ FI SECRETAR U.T.C.

(Urmare din pag. 1)

tului județean și faștele imi argumentau un adevăr pe care, poate în alte împrejurări, nu l-aș fi identificat cu atita siguranță. Intre aceste două funcții, a secretarului de comitet comunal și a lucrătorului de la județ există puși foarte trăniciose de legătură, permanente schimburi de auritate, puncte de interferență, de su-

prapunerii și de restituiri reciproce. Cîtă vreme este prezent în comună alături de secretar, activiștii trebuie să rezolve, împreună cu el, problema mele curente ale muncii, să limpezească ce este de limpezit, să nu se mărkinescă la a da sfaturi. Însă din clipa în care acesta părăsește pentru o perioadă comuna, cea mai mare parte a atribuțiilor sale trebuie să treacă, în mod firesc, asupra secretarului de comitet comunal. Fără să fie conștient de un asemenea transfer secretarul își îndeplinește, practic, numai jumătate din obligații. În fond, ceea ce am printre altele datorat să realizez ca secretar de comitet comunal este tocmai fructificarea maximă a ajuto-

un morman de fier vechi. Și, în timpul asta, tinerii din Sărațu ar fi vrut să instaleze în centrul comunei un panou care să țină la vedere, să atragă atenția prin fotografiile elocvente asupra aceluia dintre ei care nu vin la muncă pe ogarele cooperativei agricole pierzîndu-și timpul cu nimicuri. N-am obținut nici un aprobarea fotosirii aparatului, n-am obținut decît niște promisiuni foarte vagi deși conservarea piesei în așteptarea unei viitoare și problematice activități a unui cerc tot în decurs de nici un an și jumătate, fără vreun atingere cu realitatea comunei, mi-a apărut ca o absurditate. Directorul școlii are însă concepțiile lui și

probabil atita timp cît va fi director acolo situația nu se va schimba și nu se va schimba nici tratamentul umililor. La care acesta l-a spus de citeva ori în decurs de nici un an, că sub ochii mei, pe secretarul comitetului comunal U.T.C., de astădată cel real, profesorul **Nicolae Bunescu**, subordonatul său. Firește, visam ca reușita să-mi fie deplină dar dacă n-am izbutit să rezolv tot ceea ce am sesizat că trebuie dus pînă la capăt, asta s-a întîmplat nu pentru că mi-ar fi lipsit ambiția sau mijloacele de convingere ci pentru că n-am avut destul timp. Dar am plecat de acolo mai încredințat ca oricînd că indiferent de

duritatea inerției poti descoperi remedia împotriva ei, oricui i-ar aparține. Dacă vizitele periodice ale autorităților în control nu s-ar mărgini doar la a constata ce e rău sau nepotrivit, la numărarea deșeurilor pe care unii le vîră în roțile altora, dacă fiecare din cei ce trec ar lăsa în urma lor măcar o singură chestiune pusă la punct, cei ce rîmîn ar avea mult mai puțin de furcă.

În sfîrșit, o cale rezonabilă care se constituie poate în cea mai importantă condiție a succesului rămîine, fără doar și poate, aceea a consolidării rîndurilor celor care gîndesc adunarea ție, de a-i lăsa în tîr- un colectiv indestructibil, de

cu palmaresul de a fi văzut toate filmele și spectacolele prezentate la căminul cultural fără să fi cumpărat măcar o dată un bilet... Escaladează acoperișul căminului cultural, se expune accidentării traversînd o birnă așezată între două ferestre și coboară, legat cu o frînghie în magazia decorurilor. Spectacolul îi ajută să deschidă ușa și imediat e în sală... Cînd nu ești ocupat cu munca, cînd părinții îți asigură tot ce îți trebuie, sigur că găsești suficient timp să inventezi soluții, să săvîrșești acte de așazisă bravură, care să te ridice în ochii celor de mîntea ta. **Marcel Bichea**, fiul picherului **Ion Bichea** și al fetei harnice **Ecaterina Bichea**, care, anul trecut, a realizat cel mai mare număr de zile muncă din brigada a 5-a de cîmp, își dă aerul celui mai talentat dar și neînțeleș fotbalist. Ore în șir jonglează cu mingea, sprintează, șutează la poartă. N-a jucat însă nici un meci în echipa satului, ce activează în campionatul județean, pentru că, zice el, toți sint împotriva talentului. Într-adevăr, și conducerea asociației sportive și antre-

— Ce ai să-mi spui? Am 18 ani!
— Și pe aici nu muncеști pe nicăieri?
— Aici? La ăștia care nu mă înțeleg ca fotbalist, ca cel mai talentat fotbalist din sudul Doljului? Să muncesc aici? Păi sint prost? C.A.P.-ul nu e pentru băieții deștepti, frumoși și talentați ca mine!

Oare așa să fie? Mie nu mi s-a părut că e talentat deștept, de frumos și de atent precum se laudă. Părinții de ce nu-i așează o oglindă în față, de ce nu-l încheie mîncarea, și nu-l lasă să se îmbrace doar cu ce a găsit pe el? Poate atunci ar coborî cu piciorarele pe pîmînt, poate atunci ar afla că nu e piciorale, ci cu miinile omul și-a obținut dintotdeauna cele necesare traiului și progresului.

Ion Calopăreanu are o meserie frumoasă. Era unul din foarte apreciații croitori din sat. Azi, nici măcar pentru el nu mai coase haine. E liber profesionist, „om de bază” al grupurilor de taclagii din centrul satului. Și șirul numelor ar putea fi continuat. Sint mulți cei care constituie plaga satului Goicea Mare, rugina generației în care au apărut. Îl părăsim cu insatisfacția omului ce înlînește exact ceea ce n-ar dori.

...Ce, cît și unde lucrează tinerii din satul dî? O întrebare cu foarte multe și diverse răspunsuri la Goicea Mare. Suma lor, a răspunsurilor îndeamnă la meditare și, mai cu seamă, la acțiuni energice, cu miez educativ în scopul recuperării întregului fond uman și al acestor 20—25 de pierde-vară ce fac act de bravură ridicînd drept steag al atitudinii lor lenea, nepotrivirea ca meserie a activității în agricultură. Organizația U.T.C., familia sint primele care au datorita să intervină.

Anchetă realizată de **GHEORGHE FECIORU**

Fotografiile: **FLORIAN ROȘOGA**

SE ALEG APELE

Dictionarele, aceste instrumente atât de necesare în eforturile de a depăși barierile, pe care o specializare tot mai accentuată le ridică în fața noastră, fiind să devină, prin diversitatea și cheile oferite, indispensabile în consolidarea unei educații științifice complexe. Poate acesta este și motivul, pentru care exigența față de aceste lucrări sporește direct proporțional cu îmbogățirea tipurilor de dictionare și mai cu seamă, cu dorința noastră crescută de înțelegere și inițiere în discipline complementare sau nu, domenii în care activăm. Dintr-un dictionar de terminologie literară, „Micul dictionar filozofic” și „Dictionarul de etică pentru tineret” pe care în rândurile ce urmează le vom indica prescurtat D.T.L., M.D.F. și D.E.T.

Printre cei invitați să-și exprime opiniile cu privire la dictionare, la măsură în care ele îndeplinesc sau nu cerințele unor bune, eficiente realizări, sint specialiști din domeniile respective și reprezentanți ai categoriilor de cititori direct interesați de cercetarea acestor lucrări. Reluăm aici afirmația că dictionarele trebuie să constituie, în principal, instrumente de lucru, adăugăm acum, nu orice fel de instrumente, ci unele capabile să asigure trecerea cititorului peste pragurile unui ezoteric alfel insurmontabil. În caz contrar, dorința și chiar aptitudinea de abordare a unor probleme aparținând domeniului supus investigației noastre, rămân simple deziderate și astăzi pentru că, așa cum remarcă profesorul H.H. STAHL „grain pe care-l vorbim fiindu-ne transmis din generație în generație, prin înțelegerea zilnică, fără înțelegere specială, ei doar „după ureche”, este neprecis și suferă necontenit evoluții semantice și fonetice. În folosirea lui curentă, ne înțelegem între noi destul de bine, deși, deseori „amfiblogici”. Când trebuie însă să analizăm, cu acuratețe, o anumită problemă, avem nevoie de o limbă fără „amfiblogii”, „sinonimii” și „omonimii”, adică de o limbaj în care fiecare noțiune, clară și distinctă, să fie semantizată prin un termen tehnic convențional. Dictionarele au tocmai rostul de a conștientiza asemenea vocabulare, fiind seama de uzual stabilit în corolul oamenilor de specialitate”. Se poate conchizi că un dictionar trebuie să fie clar, să fie semantizat prin un termen tehnic convențional. Dictionarele au tocmai rostul de a conștientiza asemenea vocabulare, fiind seama de uzual stabilit în corolul oamenilor de specialitate”.

DICTIONARELE ACTUALITATEI: ANACRONISM

guroase ale elasicismului și-au pierdut mult din strălucirea lor rigidă, dar nu pînă într-adevăr, încît să amestecăm în aceeași oală oada, imnul, meditația, psalmul etc. Altmul de ce mai înțelegem să le definim? Ce poate înțelegere studentul? Dar elevul?”

Formulările sînt, în multe cazuri, nefericite. Fie greoaie și neexplicite, fie de o „limpezime” frizind banalitatea desuetă. Se naște problema, pe care o punem și la invitații noștri și anume aceea dacă autorii lucrărilor de acest tip îi cunosc suficient pe cei cărora le sînt adresate aceste dictionare. Iată ce ne declară un elev (Cristian Ionescu — liceul „Mihai Viteazul” din București) cu privire la ceea ce ar însemna pentru el un dictionar de etică: „Un astfel de dictionar ar adevărat viu și interesant s-ar putea realiza acum, în zilele cînd tineretul și-a demonstrat cu prisosință calitățile morale. Pentru majoritatea termenilor s-ar putea găsi, fie și în preșă, dacă nu chiar în fața înșelului, exemplele cele mai reprezentative, cele mai ADEVĂRATE. Un astfel de dictionar ar avea dubla calitate, de a fi destinat tineretului și de a fi scris cu marea contribuție a tineretului. El ar păstra în paginile sale mîntuirea despre nivel moral al acestui tineret într-un anumit moment al dezvoltării societății, pe care o construim”.

Strîns legată de respectul față de cititor, ni se pare problema caracterului actual al definițiilor inclusiv alegerea (deci și renunțarea) termenilor. Se uită prea ușor posibilitățile multiple, sursele imense de informare, care stau la îndemîna cititorului de azi. Numai acordate la o cursă de prospețime, dictionarele pot depăși rutina unui conservatorism, pe alocuri, de muzeu. Aici, în alegerea termenilor și în prezentarea „biografiei” lor, trebuie să intervină o selecție al cărei parametru să fie indisolubil legați de actualitate (cea științifică în primul rînd, dar și cea alăta). Este, credem, și ideea pe care o subliniază criticul MIHAI UNGHEANU, atunci cînd se referă la D.T.L.: „Un termen literar e constituit de deasă utilizare, de frecvența întrebuirii cu alt cuvînt, are deci în ultimă instanță o istorie a sa. Un termen literar fără o serioasă frecvență și fără o istorie a sa nu are merita atenția unui asemenea dictionar. De aici decurge o altă obligație a dictionarului, aceea de a face istoria uzului acestor cuvinte, a accepției lor. Nu toate alegerile sînt justificabile, sau mai bine spus, există un dezechilibru între compartimentele din care s-au selecționat noțiunile incluse. E prea mare numărul de cuvinte privind literatura veche și pe alocuri dictionarul pare un glossar al acestei părți de istorie literară. În schimb, lipsese o seamă de cuvinte de actualitate în discuțiile literare. Principala obiecție ce se poate aduce lucrării este lipsa unui criteriu sigur de selecție”. Referitor la această problemă, ACTUALITATEA, dar urmîndu o altă latură, eleva HAMPU VIOERICA semnalază o perpetuare obsesivă a exemplorilor arhicunoscuți: „Exemplele le-am fi dorit dintr-o actualitate literară cu adevărat apropiată de noi, cei tineri. Totdeauna în manuale, și în general la școală cînd ni se vorbește despre ritm, ritm, metrară, antiteză etc., exemplele sînt aceleași din clasa a IV-a pînă la a XII-a. De ce și dictionarul acesta trebuie să procedeze la fel? Am fi dorit trimiteri la opera celor mai tineri poeți și prozatori, sau și la li-

teratura lor, căci poeziile lui Alexandru, Cosbuc, Vlahuță, Bolintineanu, le cunoaștem fie și numai din insumarea exemplificărilor din manuale. Consider că în acest sens, autorii au făcut eforturi minime. De altfel, proza multor formulări și exemplificări din acest dictionar constituie parca un muzeu al saboanelor strălucite. De ce nu a apărut, atunci, acest dictionar tipărit pe o hîrtie roasă de timp, deteriorată, pe alocuri mucegălită? Căci, nu-l așa, trebuie să existe în toate o conștientă între conținut și formă?”

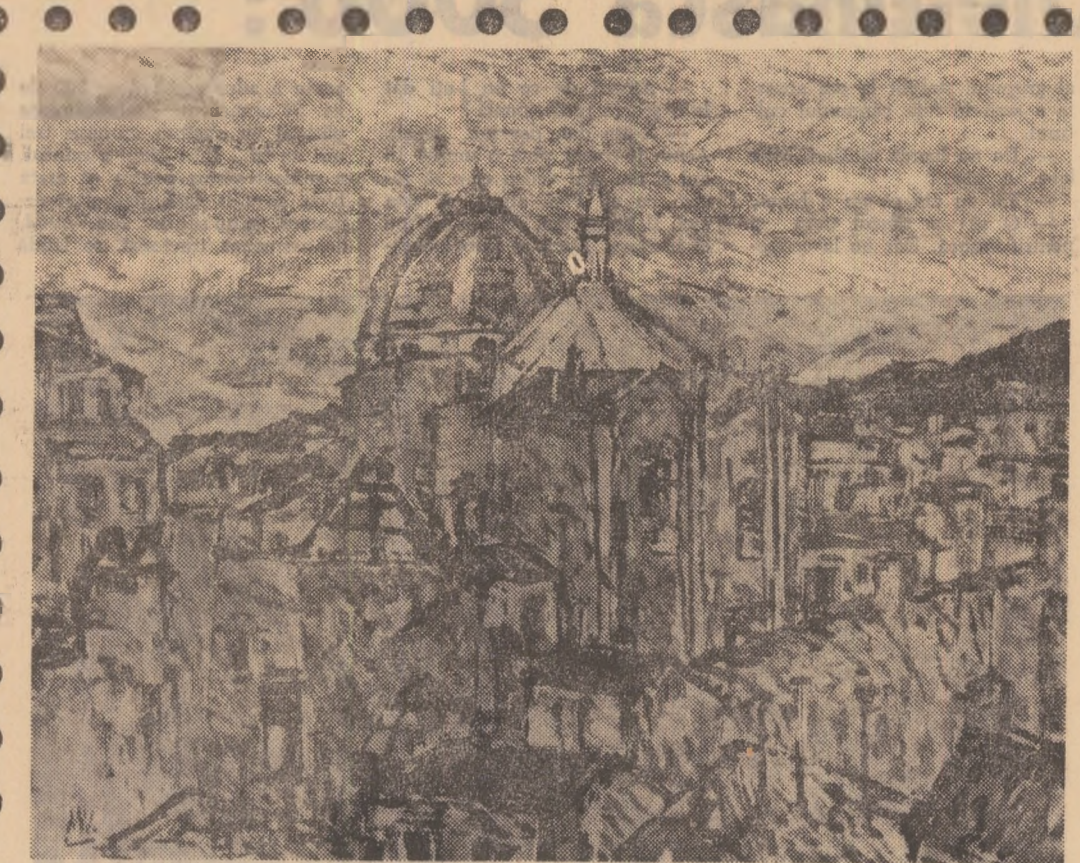
Bineînțeles, nu putem fi decît de acord cu criticul MIHAI UNGHEANU, cînd afirmă că este ciudat faptul de a nu ne da seama de vremea cînd a fost scris D.T.L. și asta datorită „obiectivității”, delăsării și imparțialității dușe, la extrem în acest dictionar. Dar iată un exemplu elocvent oferit de către invitații noștri: „Explicațiile pentru „naturalism” privește mai ales ceea ce s-a înțeles prin „naturalism” în Franța secolului trecut, explicații absolute necesare, dar trebuie completate cu accepțiunile pe care le-a avut cuvîntul în critica literară românească. Într-un fel, a fost înțeles naturalismul la

La acestea, noi am mai adăuga: Nu se vede atîtea polemici în gol, tocmai pentru că nu reușim să ne definim cu precizie termenii, să convenim asupra unei sau alteia dintre semnificațiile lui, pentru a le folosi cu adevărat în discuție? Este datorită dictionarului să pună la dispoziția cititorului „biografia” unui termen sau altul, mai mult sau mai puțin controversat. De fapt, există și o problemă foarte exactă a bibliografiei la toate cele trei dictionare intrate în discuția noastră, bibliografie care e bine să fie cit mai completă, pentru a preveni orice eventuale confuzii. În cazul D.T.L., Mihai Ungheanu remarcă: „Nu peste tot sînt indicate operele cele mai reprezentative pentru noțiunea în discuție, nu peste tot se da bibliografia, și nu se da în general și puțina bibliografie românească unde ea se putea da. Dată fiind adresarea către publicul larg unele omisiuni sînt justificabile, altele nu. Distonează în acest caz bibliografia străină dată pentru unele noțiuni”.

Explicățiile de o abundență simpatomatică, simplificări nefecunde sau prelungirea unor vechi prejudecăți grevează multe din paginile acestor dictionare, cum demnă de interes. Tertullian continuă să apară ca autor al formulei: „Cred pentru că e absurd” și formula continuă să fie rula de contextul ei”. În același dictionar, se observă ușor modul precar în care sînt prezentați unii gânditori români și, conștinând cele spuse de GH. VLADULESCU despre articolul referitor la Rădulescu-Motru („Articolul despre Rădulescu-Motru nu explică în mod adecvat personalismul energetic al filozofului. Parcă lucrul principal este acela că Motru „a căutat să dea o fundamentare științifică personalismului” imboldul cu energismul lui Oswald” de se spune cam alt decît despre personalismul energetic propriu-zis”), sîntem departe de a fi indicat numeroasele prezente altele de sîrăce în detaliu esențiale de toate trei sînt altele de eterogene, de ce adică, ele nu se supun cu rigoare obiectivului, domeniului abordat în virtutea forței lor de instrumente de lucru utile, clare, precis delimitate? Considerăm că, pînă în discuțiile lucrări de acest gen, nimeni nu a înțeles că am omite dificultățile însemnate întimplinate de autori în munca de alcătuire a acestor dictionare și a altora. Dimpotrivă, conștinții de complexitatea unor astfel de întreprinderi, am dorit prin sublinierea anumitor cerințe, de care trebuie să țină cont asemenea lucrări, să încercăm câteva sugestii pentru posibilele noi ediții îmbunătățite ale dictionarelor discutate, pentru că în mod cert ele pot deveni prin revizuirii ulterioare instrumente prețioase în mințile celor dornici să-și desăvîșască o educație științifică modernă.

Așa după cum profesorul și criticul Nicolae Balotă consideră că „autorii D.T.L. au lucrat, oarecum, ca niște pionieri”, realizînd un dictionar „util deosebi tineretului școlar și umplînd un provizorat — un gol” putem, la rîndul nostru, să afirmăm că și celelalte două lucrări sînt în aceeași situație. Dorința tuturor celor interesați să beneficieze de asemenea instrumente de lucru cu adevărat moderne și utile este ca durata acestui PROVIZORAT să fie cit mai scurtă.

Anchetă realizată de DORIN TUDORAN

(Urmare din pag. 1)

plu vorba de a schimba o titlatură, pentru satisfacerea unei vanități, ci de a reflecta mai exact rolul subinginerului în producție.

Red.: — Producția, prin departamentele prezente la simpozion, acuză un echilibru imperfect între pregătirea practică și cea teoretică în procesul de învățămînt pe parcursul celor cinci semestre de studiu. Am reținut o pledoarie pentru o pregătire teoretică generală pe o durată

mul restrîns al domeniilor în care va activa, subinginerul trebuie să pătrundă în adîncimea unei anume specialități restrînte. Din acest considerent, pregătirea practică a subinginerilor în laboratoarele institutului are o vizibilă diferență de cea a inginerilor. Activitatea de laborator a inginerilor se bizuie în esență pe studiul fenomenelor fizice, or, subinginerii trebuie să facă o practică de cunoaștere a utilajelor, instalațiilor, a per-

mai scurtă — avîndu-se în vedere că primii absolvenți a XII clase — în favoarea accentuirii pregătirii de specialitate și dilatării spațiului practicii. Se justifică observațiile? Trebuie revizuită economia procesului de învățămînt?

A.D.: — Durata de pregătire a subinginerilor este foarte restrînsă și fiecare disciplină trebuie să fie atînt marcată. Nu putem spune că acum totul e perfect; procesul de învățămînt, în general, este continuu perfectibil, caracteristica de bază a școlii noastre superioare fiind permanentul proces de

formanțelor și posibilităților lor, neînsemnînd cu aceasta, că subinginerii trebuie să-și însușească deprinderi de lucru la mașini. În cursul practicii în producție, studenții subingineri trebuie să facă cunoștință cu instalațiile industriale, cu mașinile și utilajele pe care le vor înțînă în activitatea lor viitoare, să cunoască procesele tehnologice din secțiile în care vor activa, să se familiarizeze cu problemele de organizare a producției.

S-a reținut din simpozion propunerea extrem de interesantă, de a se realiza o preredar-

mul restrîns al domeniilor în care va activa, subinginerul trebuie să pătrundă în adîncimea unei anume specialități restrînte. Din acest considerent, pregătirea practică a subinginerilor în laboratoarele institutului are o vizibilă diferență de cea a inginerilor. Activitatea de laborator a inginerilor se bizuie în esență pe studiul fenomenelor fizice, or, subinginerii trebuie să facă o practică de cunoaștere a utilajelor, instalațiilor, a per-

și în această săptămînă, după ce unele instituții artistice au uitat că în tradiția vieții muzicale există și obiceiul unor „stagioni estivali”, Radioul rămîne unica instituție care mai oferă iubitorilor de artă posibilitatea de a asculta muzică.

— Duminică, în obișnuitul simfonice la ora 11. putem asculta un program cuprînzînd Simfonia a

AVANPREMIERĂ

SCENĂ

• Duminică 19 iulie — la Teatrul „C. Tănase” (Grădina Boema) — în premieră estivală — îl vom vedea pe Puiu Călinescu în „Sonatul Lunii”. Spectacolul, semnat de Sava Georgescu și Puiu Călinescu, etalează „stelele” revistei bucureștene: Margareta Pistolaru, Mihaela Mihai, Zizi Șerban, Didi Ionescu. Soliștii baletului condus de M. Sever și Sandu Feher: Doina Ursu, Aneta Puiu Duțu, Regia Bitu Fălticeneanu. Menționăm că „Sonatul Lunii” se poate vedea și... pe ploaie. (grădina fiind acoperită).

• La Iași — o premieră originală: „spectacol de sunet și lumină” la mănăstirea Golia. Regizorul Virgil Raiciu a montat o spectaculoasă evocare a domniei lui Ion Vodă cel Cumplit — „Pasărea în culburi ei pierc” — aparținînd dramaturgului Petru Ursache. În rolul lui Ion Vodă — un reputat interpret al Naționalului ieșean: Teofil Vițcu.

Continuăm raidul printr-viziunare premiere: — Regizorul Yannis Veakis și scenografa Elena Părășescu-Veakis au început repetițiile cu comedia lui Labiche „Milioanele lui Gladiator”. Gazda lui Labiche: Teatrul de comedie și revistă „Ion Vasilescu”.

— Teatrul „Ion Creangă” se pregătește pentru premieră estivală destinată celor mai mici spectatori cu spectacolul „Mateiaș Gîșcarul”.

PORTATIV

— Un eveniment important al săptămînii cinematografice: Zilele filmului polonez. Începînd de luni 20 iulie a.c., la cinematograful Republica studiourile poloneze ne invită să vizionăm: „Pan Wolodyjowski”, ecranizare după romanul cunoscutului autor al „Potopului” — Sienkiewicz, „Flacăra olimpică”, și „Intrusa” — în regia lui Wladyslaw Stesicki — film de debut în lung metraj a unui regizor-autor de filme documentare și axat pe aventurile de vacanță a unui cuplu — tată și fiu.

— O premieră a studiourilor DEFA Berlin din R.D.G.: „Hei, tu!” — film realizat de regizorul Rolf Römer pe problemele complexe ale tineretului contemporan. Pe genericul actoricesc: Annekatherin Bürger, Brigitte Beyer și Frank Obermann.

PLASTICĂ

— S-a deschis la Sala Dalles (Bd. Bălculescu 18) o amplă expoziție a artiștilor plastici vietnamezi. Sîntem invitați să admirăm expoziția „Arte frumoase și artele aplicate din Vietnam”.

T.V.

Din bogata suită de emisiuni a săptămînii amintim: — Studioul N. de duminică după amiază. Emisiune de Catina Halea și Tudor Vornicu în regia lui Tudor Mărășcu.

ECRAN

— În sfîrșit, un nou ciclu de emisiuni intitulat „Prezențe la Festivalul „George Enescu” — ediția 1970” (la ora 16.25 pe programul III), ne permite să ne întîlnim cu cîteva dintre protagoniștii marii sărbători ai muzicii românești: Cvartetul „Smelana”, violonistul Henry Szenyng și dirijorul Erich Bergel.

Din program: un interviu în exclusivitate cu Kirk Douglas; microrecital Eugenia Moldoveanu, „Seceșii și Silifeșii” — Film de Marin Preda. — Emisiunea pentru tineret: „La 25 de ani” (de luni după amiază). — Spectacol de varietăți cu Lulu, Alberto Cortez, Marisol, Farina, Memphis Slim în cadrul unei transmisii din studiourile spaniole (marți seara). — Întîlnirea cu celebrul violoncelist Radu Aldulescu, în cadrul emisiunii de miercuri „Gala marilor interpreți români”. — Spectacolul de muzică și coreografie de joi seara în premieră pe micul ecran intitulat „Inedit”.

Rubrică realizată de L. MOLDOVAN și I. SAVA

AVANPREMIERĂ

— Un eveniment important al săptămînii cinematografice: Zilele filmului polonez. Începînd de luni 20 iulie a.c., la cinematograful Republica studiourile poloneze ne invită să vizionăm: „Pan Wolodyjowski”, ecranizare după romanul cunoscutului autor al „Potopului” — Sienkiewicz, „Flacăra olimpică”, și „Intrusa” — în regia lui Wladyslaw Stesicki — film de debut în lung metraj a unui regizor-autor de filme documentare și axat pe aventurile de vacanță a unui cuplu — tată și fiu.

— O premieră a studiourilor DEFA Berlin din R.D.G.: „Hei, tu!” — film realizat de regizorul Rolf Römer pe problemele complexe ale tineretului contemporan. Pe genericul actoricesc: Annekatherin Bürger, Brigitte Beyer și Frank Obermann.

PORTATIV

— Un eveniment important al săptămînii cinematografice: Zilele filmului polonez. Începînd de luni 20 iulie a.c., la cinematograful Republica studiourile poloneze ne invită să vizionăm: „Pan Wolodyjowski”, ecranizare după romanul cunoscutului autor al „Potopului” — Sienkiewicz, „Flacăra olimpică”, și „Intrusa” — în regia lui Wladyslaw Stesicki — film de debut în lung metraj a unui regizor-autor de filme documentare și axat pe aventurile de vacanță a unui cuplu — tată și fiu.

— O premieră a studiourilor DEFA Berlin din R.D.G.: „Hei, tu!” — film realizat de regizorul Rolf Römer pe problemele complexe ale tineretului contemporan. Pe genericul actoricesc: Annekatherin Bürger, Brigitte Beyer și Frank Obermann.

Rubrică realizată de L. MOLDOVAN și I. SAVA

Venetia: de MIHU VULCĂNESCU

a fost reprezentată la acest puternic concurs internațional de o delegație formată din elevii Ion Apostol, Doru Dălian, Dragoș Fălie, Andrei Manolă, Octavian Sima și Florin Turțuțu. Primele impresii asupra comportării elevilor români ne-au fost împărtășite la cîteva minute de la sosirea în Gara de Nord de tovarășul profesor Nicolae Stănescu, cercetător principal la Institutul de științe pedagogice: „Comparativ cu anii trecuți, reprezentanții noștri au avut o comportare ascendentă. Dacă anul trecut am avut numai trei calificări la faza finală, astăzi sîntem cu bagajele încărcate de trei premii obținute de elevii DRAGOȘ FĂLIE (București), OCTAVIAN SIMA (Turda) și FLORIN TURȚUȚU (Ploiești) și o mențiune cîștigată de ION APOSTOL (Galați). Dacă la ediția precedentă a Olimpiadei internaționale de fizică ne-am clasat după punctajul general pe locul 8, în acest an, datorită comportării foarte bune a tinerilor noștri, fizicienii ne-am clasat pe locul 5.

Membrii delegației, încă eufonizări, purtînd frumoasele insigne ale Olimpiadei se gîndesc, încă de la sosire, la colobul ce trebuie să-și susțină astăzi pentru admiterea la facultatea de fizică a Universității București. Printre primii lor impresii, după sosire, am notat următoarele:

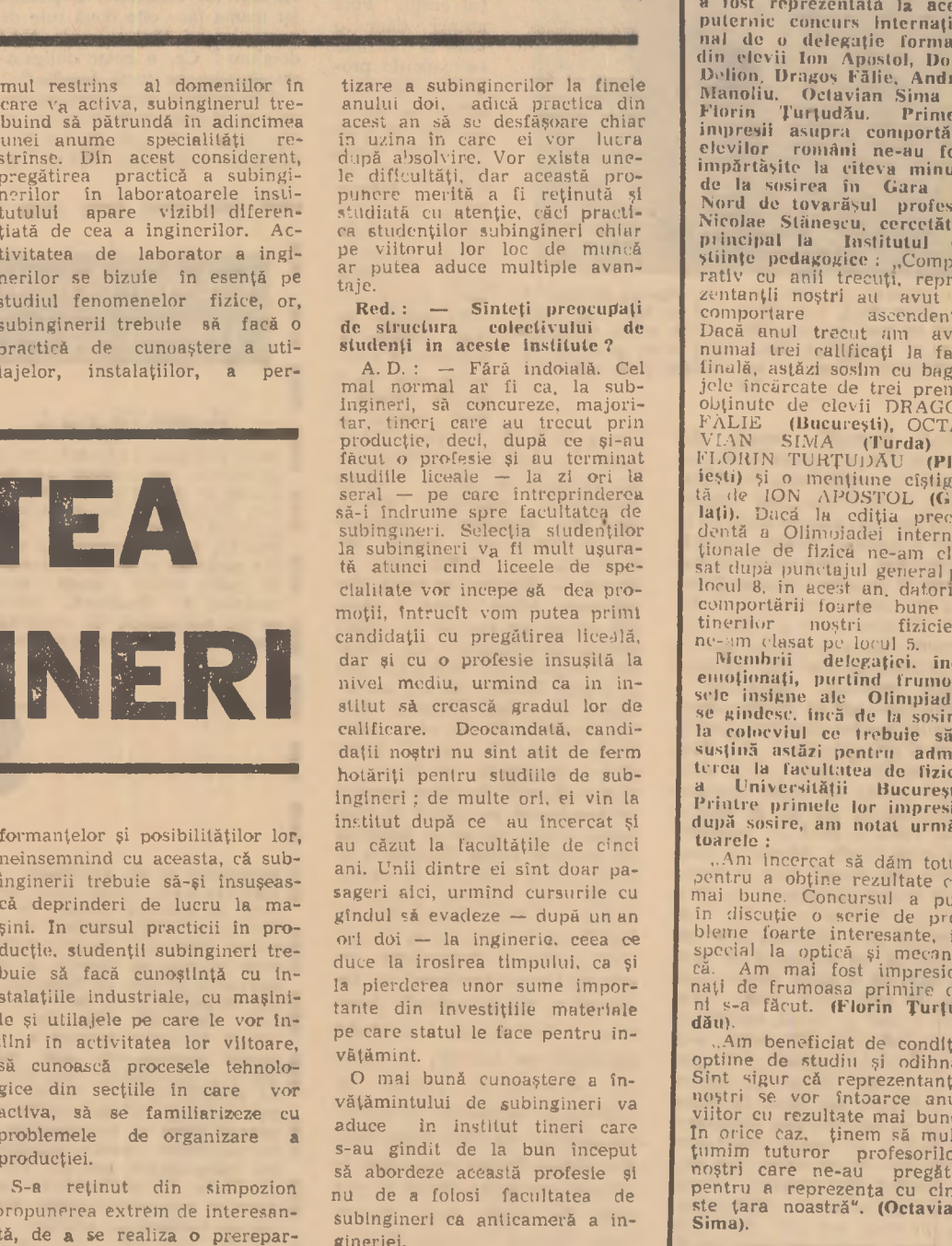
„Am încercat să dăm totul pentru a obține rezultate cit mai bune. Concursul a pus în discuție o serie de probleme foarte interesante, în special la optica și mecanica. Am mai fost impresionați de frumoasa primire ce ni s-a făcut. (Florin Turțuțu).

Am beneficiat de condiții optime de studiu și odihnă. Sînt sigur că reprezentanții noștri se vor întoarce anul viitor cu rezultate mai bune. În orice caz, tînem să mulțumim tuturor profesorilor noștri care ne-au pregătit pentru a reprezenta cu cinste țara noastră”. (Octavian Sima).

FACULTATEA DE SUBINGINERII

Red.: — În ceea din referență — probabil și în discuții — a revenit propunerea ca subinginerul să se numească „inginer”. Găsiți că denumirea va spori prestigiul profesiei sau, mai direct, prin ce s-ar justifica schimbarea titlaturii?

A.D.: — Propunerea are un fond obiectiv. În adevăr, actuala denumire de subinginer nu dă o imagine corectă a atribuțiilor absolventului de facultate de subingineri, lăsînd să se înțeleagă că acest specialist este un cadru auxiliar, un ajutor al inginerului. În realitate, după cum am mai spus, subinginerul are o pregătire tehnică de nivel superior avînd un limbaj comun cu inginerul, cu specificitatea că domeniul lui de specialitate nu este delimitat, ca al inginerului, dar are o formație practică mai largă. Sincer vorbind, după părerea mea, denumirea „subinginer” frînează în bună măsură entuziasmul tinerilor, pentru această nouă formă de învățămînt. Cunoaștem organizația învățămîntului și din alte țări și amintesc că, de pildă, în R.F.G. subinginerul poartă titlul de „inginer” înr absolutul învățămîntului superior de cinci ani „inginer diplomat”. Impresia noastră este că s-ar putea lua în seamă propunerea, mai cu seamă că nu este pur și sim-

(Urmare din pag. 1)

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE MOTOARE ÎN AVANGARDA PROGRESULUI TEHNIC

ne declară prof. GEORGE BĂRĂNESCU, membru corespondent al Academiei

Faptul că am putut organiza în țara noastră o Conferință internațională de motoare cu ardere internă care a reunit 250 de specialiști străini, de mare renume științific, se datorează în bună măsură prestigiului de care se bucură pe plan internațional realizările noastre în acest domeniu. Dintre numeroasele comunicări prezentate de cercetători și constructori români cu acest prilej, vrea să insist asupra a două. Pentru prima dată în practica mondială a construcției de motoare noi am pus la dispoziția inginerilor o teorie amplă, coerentă, care permite dimensionarea segmentelor fiind seama de procesele de uzură, de fenomenele vibrațiilor cauzate de mișcarea alternativă și de curgerea gazelor pe treptele de segment. Această teorie permite totodată și alegerea formulei optime de montaj. (Pînă acum, în lume, proiectarea segmentelor se făcea pe baze empirice, fiecare firmă avînd o tehnică proprie).

Un alt domeniu în care avem prioritate mondială îl constituie cel al echilibrării motoarelor. Școala românească a dus teoria echilibrării pînă la un nivel neașteptat în altă parte. Pe baza unor cercetări de aproape un deceniu a fost elaborată o metodă de mare generalitate, care poate fi aplicată la orice motor indiferent de numărul cilindrilor săi. Și în acest domeniu în practica mondială se acționa numai prin încercări succesive — zeci, sute, mii — pînă se găsea soluția optimă.

La Conferință noi am prezentat și un proiect de nomenclator al terminologiei în domeniul motoarelor cu ardere internă, menit să elimine o serie de confuzii care există aici. El nu are numai valoarea unui standard ci și una științific deosebită, aducînd clarificări în semnificația fizică a mărimilor și noțiunilor folosite în specialitatea noastră. Penru definierea cîte unui termen, un colectiv de 15 cadre didactice universitare a lucrat uneori cîte 2-3 zile. Pentru numai două rînduri! După discuțiile purtate în Conferință îl vom revedeți și îl vom difuza apoi Oficiilor de standardizare din alte țări, în vederea adoptării lui generale.

— Care sînt perspectivele motorului Diesel în construcția de automobile? La această întrebare ne răspunde prof. dr. h.c. HANS LIST, director al Institutului pentru motoare cu ardere internă „Prof. Hans List” din Graz, Austria.

Motoarele Diesel pot pătrunde extrem de ușor în domeniul automobilistic. Aproximativ 40 la sută din producțiile firmei „Daimler-Benz” (Mercedes), de exemplu, sînt constituite din motoare Diesel. Cu timpul, cred, această tendință se va accentua. Aceasta deoarece avantajele motorului Diesel sînt multiple. Asupra lor nu cred că este cazul să mai insist. Aș vrea însă să mă refer la perfecționările pe care cercetătorii încearcă să le aducă motorului Diesel. Este vorba în special de încercările de reducere a zgomotului. Soluția generală, care, după părerea mea, se impune, este carcasa. Experiențele efectuate în institutul nostru au arătat că un motor carcasa are un nivel de zgomot redus cu 75 la sută; am reușit să ajungem pînă la un nivel de aproximativ 20 decibeli! Evident, în acest mod și vibrațiile produse în caroserie au scăzut considerabil. Datorită faptului că motorul Diesel este mai greu decît motoarele obișnuite, carcasa sa va fi îngrădită de anumite limite de greutate. Dar cred că o dată rezolvată problema zgomotului și a vibrațiilor, și fiind seama de avantajele deosebite în ceea ce privește gazele de eșapament în comparație cu motoarele Otto, motoarele Diesel au un mare viitor în construcția de automobile.

— Motoarele „clasice” își vor menține încă multă vreme supremația în construcția de automobile, ne-a declarat prof. dr. doc. ing. JAROSLAV URBAN, directorul Institutului de motoare cu ardere internă și construcții navale al Politehnicii din Bratislava.

Totuși, după părerea mea, motorul Wankel are, la rîndul lui, perspective foarte bune în automobilism. Cele mai însemnate avantaje ale sale sînt capacitatea mare la o greutate destul de redusă, un nivel scăzut al zgomotului, vibrații puține în caroserie. De aceea, repet, motoarele Wankel vor câștiga teren, în viitor, în construcția de automobile. În ceea ce privește perfecționările pe care cercetătorii le aduc motoarelor Otto, tendința de mărire a capacității cilindrilor este evidentă în ultimii ani. Aceasta se realizează, mai ales, pe baza modificării raportului dintre înălțimea cilindrilor (care scade) și diametrul său (care crește). Avantajele sînt evidente: dacă cilindrul nu este prea înalt, numărul de rotații în unitatea de timp crește, motorul nu mai produce zgomote mari, vibrațiile sînt mai reduse.

O altă tendință este aceea de a plasa camera de ardere în capul pistonului. Pierderile de căldură sînt, în acest caz, mult mai mici. Urmarea o constituie posibilitatea folosirii unor amestecuri mai puțin bogate în benzină. Rezultatul așadar gaze mai puțin dăunătoare, cu procente mai mici de oxid de carbon.

TENDINȚELE DEZVOLTĂRII MOTOARELOR DIESEL

Despre acest subiect ne-a vorbit prof. LARS COLLIN, de la Universitatea Tehnică din Göteborg, Suedia.

— În ultimii 20 de ani în construcția motoarelor Diesel s-a trecut de la presiuni de numai 6 kgf pe cm.p. la 18 kgf pe cm.p. La asemenea valori motoarele Diesel pot asigura o tracțiune excelentă în domeniul naval pentru cargourile de mărime mijlocie. Aceste cifre vor fi, la rîndul lor, depășite. Se află deja în fază experimentală de laborator motoare de 20-22 kgf pe cm.p. Și în institutul nostru se urmărește această problemă de mai mulți ani.

În prezent experimentăm două motoare de 1.000 și respectiv 1.200 CP cu 18 cilindri. Fără îndoială că motoarele poliindricice justificate din plin atenția pe care le acordă, tot mai mult în ultima vreme, cercetătorii. Un motor care are 18 cilindri, de exemplu, este mult mai ieftin în fabricație decît 3 motoare de 6 cilindri. Cum însă se pune problema ca fiecare din cei 18 cilindri să dea un randament bun, foarte apropiat de cel dat de cilindrii motoarelor obișnuite, întreținerea motoarelor poliindricice se complică, costul ei crește. Totuși, în construcțiile navale motorul poliindricic este foarte avantajos. Aceasta o condiția să se asigure un regim normal de lucru fără revizii, pe o durată de 20 de mii de ore, adică pentru 2-3 ani, ceea ce constituie, deocamdată, o problemă.

În legătură cu același subiect — motoarele Diesel în construcțiile navale — dr. ing. KOJI KISHIMOTO de la „Mitsui Shipbuilding and Engineering Co. Ltd.”, Japonia, ne-a declarat:

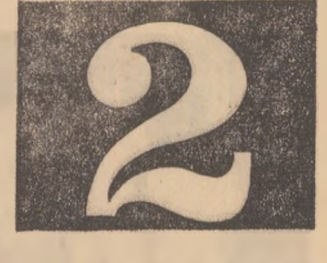
— Tendința spre gigantism, impusă construcțiilor navale de cerințele comerțului modern, se manifestă din plin și în domeniul motoarelor Diesel pentru cargouri. S-a ajuns deja la construirea unor motoare cu cilindri ai căror diametri atîng 98 de centimetri. Într-unul din cilindrii unui asemenea motor ar începea relativ ușor un om. Încercările de a depăși aceste dimensiuni, pe care construcția navală le atîng destul de greu, vor întîmpina dificultăți considerabile.

Este interesant de remarcat, observa ing. ALBERTO GUGLIEMOTTI, directorul Departamentului de proiectare pentru motoare și turbine cu gaz, FIAT că japonezii continuă să rămîna partizanii motoarelor Diesel lente. În construcția navală Dieselurile în doi timpi, cu turații de 110-115 t/min., sînt din ce în ce mai puțin utilizate de constructorii europeni care au adoptat în ultimii cîteva ani un nou tip de motor Diesel: în patru timpi, cu viteză medie (600-1.500 t/min.) care acționează axul elicei prin intermediul unui reductor. Ele sînt foarte căutate azi și au un viitor deosebit pentru că ocupă un spațiu mult mai mic decît cele lente (sînt mai joase). S-a ajuns la agregate unitare de 20.000 CP. Dar, cum ele pot fi cuplate chiar și cîte patru, se pot obține grupuri propulsore de cîte 80.000 CP fără ca dimensiunile sălii mașinilor să crească simțitor. În ultimul timp se conturează ca o tendință în construcția Dieselurilor realizarea de piese comune, alcătuite din părți diferite cu proprietăți diferite. De

pildă, partea exterioră a pistonului, care trebuie să reziste la temperaturi înalte și la coroziune, este cromată. În general, viitorul motoarelor Diesel e foarte bun. Noi am avut de altfel ocazia să asistăm la o revoluție în construc-

ția lor: în 1952-1954 a început să se aplice pe scară largă supraalimentarea, care la motoare de un volum determinat a triplă puterea (la cîte în patru timpi) și a dublat-o la cele în doi timpi.

— Dieselul va deveni în viitor principalul motor de tracțiune grea (camioane, tractoare, nave) — considera și prof. dr. ing. ANTON PISCHINGER de la Institutul politehnic din Graz. Pentru turismele utilizarea lui e legată de o problemă economică: el este foarte ieftin în exploatare dar e scump la achiziționare, astfel că devine rentabil numai pentru cei ce călătoresc foarte mult. Dieselul e economic de pildă la taxiuri... Mărirea randamentului Dieselurilor este un proces continuu. Pentru aceasta există două posibilități: de a trimite aer comprimat direct în cilindri sau de a-l supraîncălzi prin compresare și de a-l răci apoi parțial, astfel încît în cilindri să ajungă mai mult aer și în același timp motorul să nu fie încălzit prea tare. Vă rog să mă înțelegeți bine: este vorba numai de a introduce aerul inițial răcit pentru a-l asigura în cantitate mai mare dar apoi problema este de a obține o temperatură a compresiei cît mai ridicată fiindcă de aceasta este legat atît randamentul Dieselului cît și combaterea poluării. În prezent s-a obținut motoare cu randament ridicat avînd o putere de 40.000 CP (cu cîte 4.000 CP pe fiecare cilindru) iar în curînd se vor realiza motoare de 50.000 CP. Dieselul se va dovedi astfel foarte util și pentru uzinele electrice, fiindcă se montează repede și intră imediat în funcțiune.

— Da, aceasta ar fi o cale, dar micșorarea emisiilor de gaze nocive nu este proporțională cu puterea motorului. Într-o doză capacitate cilindrică care este mai mare cu dublul valorii poluează mai mult dar nu de două ori mai mult, iar investiția necesară pentru combaterea fenomenului este aceeași indiferent de capacitatea motorului. Și cum reducerea motorului la nivelul celor europene ar micșora prețul mașinii numai cu 10 %, firmele americane vor continua să fabrice și în viitor motoare de 2,5-7,5 litri cu puteri de 140-350 CP; mai ales că în S.U.A., dacă pentru circulația în orașe nu ai nevoie de mai mult de 40-60 km/h, în schimb pe autostrăzi poți avea nevoie să străbați cu-

impună cu ing. Gregoire a stabilit un adevărat record mondial parcurgînd cu o mașină electrică construită de el 200 km cu o medie de 40 km/h. „Azi mașina e la mîna zădărnici din Le Mans”. Ocupanții rechiziționaseră tot combustibilul și de nevoie am construit atunci 300 de mașini care au fost cumpărate la prețuri enorme de către diverse firme. În 1942, o mașină electrică revenea de 15 ori mai scump decît una cu benzină... Dar nu exista benzină! În prezent firma la care lucrez, împreună cu întreprinderea Alsthom, se află într-un stadiu avansat de punere în funcțiune a unui vehicul competitiv și economic care să funcționeze cu pile de combustibil. În 1973 ne-am propus să începem producția industrială și încă din primul an sperăm să fabricăm și să vindem 30.000 bucăți. În ceea ce privește alte noutăți în domeniul automobilismului, părerea mea este că se va extinde utilizarea Dieselului chiar pe mașinile de cilindree mică (el poate fi făcut mai puțin zgomotos — pe modelul „404” motorul nu depășește 10 decibeli; este rezultatul unui sistem de injecție diferentă, în care combustibilul e trimis

de benzină pentru un CP/h, „504” — la cilindree mai mari — are nevoie de numai 180 grame iar cu injecție doar de 170 grame. În 1949 motoarele de automobile consumau 500-1.000 grame de ulei la 1.000 km, azi parcurg peste 5.000 km fără adăugiri. Și progresul acesta e continuu.

— Părerea mea personală este că motorul cu piston rămîne mijlocul cel mai economic de propulsie atît în fabricație cît și în raportul dintre cost, consum de combustibil și performanțe. Totuși, această judecată a mea trebuie privită cu prudență, fiindcă în toată lumea se fac eforturi deosebite în căutarea unor noi surse de propulsie. Și nu putem să ne surprize ne așteptăm!

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

va ajunge la 12 CP la tonă. Apariția turbinei de gaze pe mașinile grele de transport le permite acestora să circule cu peste 100 km pe oră, astfel încît încetează să mai constituie un obstacol pentru turismele pe autostrăzi. La tracțiunea feroviară se conturează posibilitatea cuplării Dieselului cu turbina cu gaze, în agregate de cîte 4.000 CP. fiecare. În condiții normale se folosește Dieselul, care e mai economic, iar la eforturi sporite se cuplează turbina. În ceea ce privește motorul Wankel, el este încă în faza de dezvoltare. Totuși este utilizat de 3 firme constructoare de automobile (N.S.U. și Mercedes în Europa, iar în Japonia de Mazda), e folosit ca motor pentru bărci sau pentru mașinile de tuns iarba. 17 firme au cumpărat pînă acum licența! Avantajul lui: funcționează fără vibrații și cu o mare silențiozitate. Dezavantaj: poluează aerul mai mult decît motoarele Otto. Dar și asta se poate combate: N.S.U. cu modelul Ro 80 s-a încadrat în severele standarde americane. În ce privește motorul cu gaz fierbinte... el s-a născut acum peste 100 de ani și e reluat astăzi din cauza avantajelor pe care le-ar prezenta prin absența emisiilor poluante. E încă în faza experimentală și nu putem prevedea care va fi viitorul său.

— Cum se explică faptul că, deși în Statele Unite s-a

rent 600 km și atunci gonesti constant cu 150 de km/h.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

rent 600 km și atunci gonesti constant cu 150 de km/h.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

rent 600 km și atunci gonesti constant cu 150 de km/h.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

— Cum vedeți viitorul motorului Otto? — El are încă 50 de ani în față. An de an progresază dar nu prin descoperiri tehnice ci prin ameliorarea unor tehnologii insuficient cunoscute încă. Modelul nostru „303” efectua 50.100 km. fără reparații capitale. Cu „403” am ajuns la 100.000, cu „404” am trecut de 150.000. Dacă modelul „203” consuma 230 gr.

—

1000 de Juliete candidate la studenție

(Urmare din pag. 1)

cuvinete injurioase schimbate cu fetele din camere.

— A venit „prospătura” la București, îmi spune Sergiu R., student în anul III la Politehnică. Astea nu s-rodate, cad repede în plasi...
— De la ferestre fetele comentează. Mai glumește, aruncând în aceeași direcție o apă, o carte, cu ce nimeresc. Antren general, la o oră înaintată a nopții. Răsfoiesc împreună cu tovarășa Stănculescu însemnările ei de portar de noapte. În noaptea de 14 spre 15 iulie, candidatele din camera 237 se întregneau într-o conversație scandaloasă cu câțiva băieți. La venirea unui lucrător al miliției de la circa 12, tinerii au dispărut ca potirnicele. Mult peste ora închiderii căminului, Mariana Iordache, Adriana Stoica, Tudorița Vasilescu, Doina Dumitriu se întorc din oraș. În fiecare noapte, camera 410 — în care locuiesc — este sediul unor amuzamente ilicite. În fiecare noapte, băieții strigă, ca la un hotel de mahalală:

— Alea din camera 431 (sau 316, 116, 216, 408), ia ieșiți voi la geam...
— Și ele sînt inovate, îmi spune tovarășa Stănculescu. Eu obosesc, în două săptămîni de examen de admitere, mai mult decît într-un an întreg universitar. Sînt obraznice și impertinente.

Mă prescrie aici cu redarea a fosteiri surprinse. Contextul este de imaginat în continuare. Aceste „culise” nocturne ale examenelor de admitere ridică, de altfel, cu totul alte probleme. Nu e vorba de selecția candidaților, nimeni nu poate impune ca un tânăr cu o educație și o comportare mai bună să fie preferat altuia. O sondare a acestui univers în care pătrund candidații la studenție îi conferă câteva caracteristici demne de reținut.

Mulți adolescenți vin pentru prima oară în Capitală, desprinzînd brusc dintr-un provincialism pasnic, calm, plecînd poate înția oară singuri, puși în situația să se descurce nu numai într-un oraș mare dar și într-un sistem de relații cu cei din jur inedit pentru ei. Un regulament și o disciplină a conduitei într-un oraș ca București li se pare un paradox. Școlul este, pentru unii, prea brusc. Nimeni nu te cunoaște, nimeni nu te știe și nu te urmărește. Din sistemul rigid al familiei, al școlii, al localității din care provin, ei descind într-un mediu aparent bulversant, haotic. Primul contact, căminul. Li se pare un drept al lor de a locui aici, contra unei sume simbol, dar n-au deloc sentimentul îndatoririlor lor. Se simt degrevați de orice răspundere pe de-o parte datorită incertitudinii reușite la facultate, pe de alta datorită lipsei de control.

N-aș vrea să propun soluții gratuite sau utopice. Semnalarea acestor aspecte n-are nimic spectaculos. Este o atmosferă pe care o întâlnesc oarecui bucureștean care trece pe bulevard, care se simte jignit de siluetele îndecente ale fetelor care se profilează la geamuri, de conversațiile lipsite de bun simț. Se dovedește că un regulament de care fiecare tânăr cazat în cămin în comună este nefolositor, fiind înălțat fără probleme. Se dovedește că măsurile represive, controlul organelor de miliție nu au efect și e firesc să fie așa, întrucît aceste amănunte ale comportării în educație, de o prețioasă prealabilă a acestui moment esențial care este venirea în București, contactul cu marea orăș care, contrar aparențelor, are norme precise de conduită, o disciplină a cotidianului care se învârtă într-un timp mai îndelungat, devenind, în ultimă instanță, un reflex citadin.

Să apelăm la bunul simț. Dar, în eventualitatea în care există. Să apelăm la demnitate — a vârstei, a aspiranților cu care adolescenții vin spre facultăți, a persoanelor care sunt studenții la oferă. Dar? Să apelăm, promnem noi, la profesorii din țară care au pregătirea pe elevii pentru viață, pentru meserie. Căci examenul de admitere însemnă începutul independenței a tinerilor și înțelesul care-tăcer să răspundă nu numai de propria personalitate dar și de ceea ce a investit părinții și profesorii în tine. Acele zile, aproape plectistore de mult dezbrătute ore de dirigentie care nu-și puseseră încă profilul propriu n-are putea deveni oarecui pregătitoare ale acestui independent? N-ar putea consuma ele toate această interferență de înedit pe care o oferă un mare oraș, o mare colectivitate, o disciplină a comportării? Invităm profesorii să ne răspundă. Pentru că fiecare candidat, expunându-și cunoștințele în fața profesorului examinator, reprezintă o școală, o concepție pedagogică. Această școală, aceeași responsabilitate a meseriei de profesor de liceu e reprezentată și în orele de dincolo de examen. În orele din educația pe care a primit-o devine marca locului din care provine.

— Fata, ești candidată? Foarte mișto... Uite, băieții vrea să te cunoască... Zice că te-a mai văzut undeva...
— Nu-i dau crezare. Ei sînt, și îmi este necunoscut, așa sprîjinii de un copac cu o figură în colțul gurii.
— Nu ești din Focșani? Că de-acolo te știe...
— Neg, Atunci din sport, poate, sau de anul trecut cînd am mai dat la facultate și am căzut? Nu, zic, nu, și continui dedublaarea propriei mele calități.
— Uite, zice băiatul, cu sint Viorel Constantinescu, el e Sandu, Tu? Spun un nume.
— Beiva? —
— Ora de închidere, încerc eu o scurtă. Ei zîmbesc superiori. Nu-i nimic, asta-i problema? Îmi vor găsi ei unde să dorm. Am mline examen? Nu-i nimic, ce, n-am învățat destul acasă?
— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

Ora 23,30. În fața intrării în cămin, aglomerație. Fete, băieți care stau de vorbă, spun bancuri, comunică strident cu fetele atimate ciorchine la fele- restrele camerei. Din cinci în cinci minute, portăreasa căminului, trav. Aneta Stănculescu, iese în povag auzînd că ora închiderii căminului a trecut. Dar nimeni n-o bagă în seamă. De la aruncări în semn de protest, se aruncă borcan cu apă, nu numai apă ci adesea și recipiente care se sparg de caldarim într-un sunet nemelodios. Risete, glume cu donă înțelesuri.

Trec, de cîteva ori pe alele din fața căminului. Nu sînt scutită de obraznicele citora tineri.

— Alo, fata, la ora asta unde te duci?
— Mă opresc, dintr-o curiozitate a qui-pro-quo-ului. Băzambuitatea situației.

— Fata, ești candidată? Foarte mișto... Uite, băieții vrea să te cunoască... Zice că te-a mai văzut undeva...
— Nu-i dau crezare. Ei sînt, și îmi este necunoscut, așa sprîjinii de un copac cu o figură în colțul gurii.

— Nu ești din Focșani? Că de-acolo te știe...
— Neg, Atunci din sport, poate, sau de anul trecut cînd am mai dat la facultate și am căzut? Nu, zic, nu, și continui dedublaarea propriei mele calități.

— Uite, zice băiatul, cu sint Viorel Constantinescu, el e Sandu, Tu? Spun un nume.
— Beiva? —
— Ora de închidere, încerc eu o scurtă. Ei zîmbesc superiori. Nu-i nimic, asta-i problema? Îmi vor găsi ei unde să dorm. Am mline examen? Nu-i nimic, ce, n-am învățat destul acasă?

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

— Mi se pare, treptat, discuția inutilă. Îmi declar meseria, ei se sperie, unul îmi spune că are o „verisoară” candidată, că a venit s-o vadă și, ca să nu se plictisească, a intrat în vorbă. Descopăr că toți tinerii îngrămădiți în jurul căminului au inventat, brusc, câte o rudă printre fetele care locuiesc aici. Rude pe care le strigă „fata” sau „gagică” sau „Lola” sau alte nume născute la întâmplare. Nici-o jenă de a acosta pe oricare trece pe stradă, nici o jenă de a tulbura liniștea nopții cu un tranzistor deschis la maximum, sau cu strigăte și

și celulelor la Mauthausen!
— În urma instrucțiunilor verbale date de Kalltenbrunner, 1300 de muncitori străini, ca și ofițeri și subofițeri au fost aduși în lagărul de concentrare Mauthausen. Ei au fost repartizați la blocul 20 și în baza ordinelor date hrăniți aiți de prost încît nu puteau decît să moară de foame, 800 dintre ei au murit de foame și de boli.
— O altă piesă din dosarul lui Kalltenbrunner este așa-numita „operațiune” împotriva ghetoului din Varsavia. Și aci, scenariul este același.
— Colonelul Amen: În ce măsură ai participat la distrugerea, finală a ghetoului din Varsavia?
— Kalltenbrunner: N-am avut de-a face cu aceasta, am mai spus-o.
— Și din nou, în fața tribunalei se perindă martorii. Proba zdrobitoră îl acuză pe Kalltenbrunner, întregul aparat al SS-ului, tot esafodajul hitlerist, pentru crimele sabbatice comise.
— Și un ultim episod. În ianuarie 1945 o misiune militară americană formată din 15 ofițeri a aterizat în spațiile liniilor germane din Ungaria. Toți au fost capturați de Gestapo. Fîind vorba de militari care purtau uniformă, legile războiului permittea doar internarea lor. Care le-a fost însă soarta?
— Iată un raport al Gestapoului: „Am evaluat numărul prizonierilor la 12 sau 15. Ei purtau o uniformă americană sau canadiană verde-maron și beretă. La opt sau zece zile de la sosirea lor am primit prin radio ordinul de a-i executa.”
— Și cine dăduse acest ordin?
— Citiți din același document: „Kalltenbrunner a dat ordinul. Ordinul era secret și purta semnătura sa. Oamenii au fost împușcați imediat...”
SERGIU VERONA
(va urma)

TELEGRAMĂ

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

În numele guvernului român și al meu personal, vă rog să primiți cele mai cordiale felicitări cu prilejul numirii Dumneavoastră în înalta funcție de prim-ministru al Republicii Finlanda.

Mă folosesc de acest plăcut prilej, pentru a-mi exprima convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Finlanda se vor dezvolta continuu...

SEDINȚA DE CONSTITUIRE A COMISIEI CENTRALE PENTRU SISTEMATIZAREA LOCALITĂȚILOR RURALE ȘI URBANE

Conform recentei hotărâri a Consiliului de Miniștri, vineri a avut loc ședința de constituire a Comisiei centrale pentru sistematizarea localităților rurale și urbane.

Din comisie fac parte specialiști, reprezentanți ai unor ministere și ai unor organe centrale și locale ale Administrației de stat.

AGENDA

VICEPREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, Gheorghe Rădulescu, a primit vineri la amiază pe Manuel Peres Guerrero...

Unitate pentru comerț și dezvoltare și participarea României la acest organism internațional.

Promoția „Porțile de Fier“

șantier. Personal, răspunde de lucrările de la ecluza intermediară, de la bara. Îl întrebăm de continutul expres al expoziției lui de șantier, cu ce consideră că l-a înzestrat, în mod deosebit, șantierul.

„Trofeul Mobra“

Lupta cu distanțele, cu dificultățile traseului, cu surprizele neprevăzute a început. Se pare că adversarul cel mai înconcordat este vremea nefavorabilă.

De la început trebuie să aducem, în numele lor și al celor care-i susțin, cuvintele cuvinte de laudă întreprinderii LOTO PRONOSPORT.

JUVENTUȘII

Despre campionat în sine ce-am mai putea spune acum, când toate apele s-au limpezit?

FINALA CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE AERODELE

Joi, s-a deschis la baza experimentală de aerodelism de la Băneasa, finala celui de al 20-lea campionat național de aerodelism captiv.

AGENDA

VICEPREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, Gheorghe Rădulescu, a primit vineri la amiază pe Manuel Peres Guerrero...

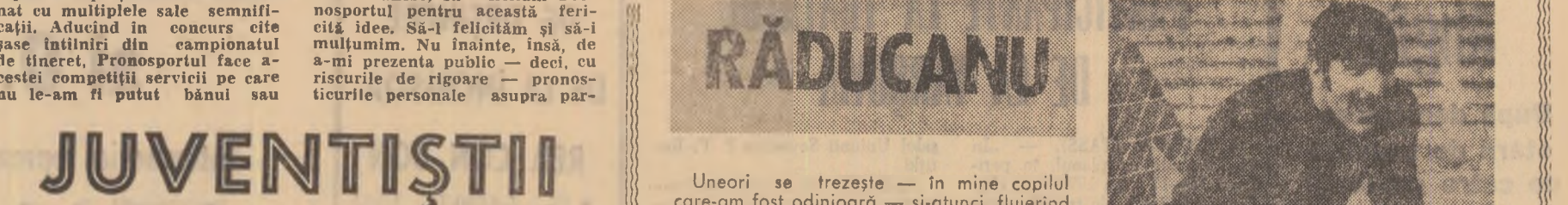
Promoția „Porțile de Fier“

șantier. Personal, răspunde de lucrările de la ecluza intermediară, de la bara. Îl întrebăm de continutul expres al expoziției lui de șantier...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

FĂNUȘ NEAGU vă prezintă:

IDOLII GAZONULUI

Uneori se trezește — în mine copilul care-am fost odinioară — și atunci, fluturând după niște boboci de rață sălbatică pierduți într-un miez de toamnă...

JUVENTUȘII

Despre campionat în sine ce-am mai putea spune acum, când toate apele s-au limpezit? Ceferiștii clujești (care la un moment dat aspirau la titlu dar, ulterior, au renunțat) mai mulți oameni de seamă...

AGENDA

VICEPREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, Gheorghe Rădulescu, a primit vineri la amiază pe Manuel Peres Guerrero...

Promoția „Porțile de Fier“

șantier. Personal, răspunde de lucrările de la ecluza intermediară, de la bara. Îl întrebăm de continutul expres al expoziției lui de șantier...

Advertisement for 'Simbata Ultima Zi' sports magazine, featuring a soccer ball and the text 'ULTIMA ZI SPORT'.

Advertisement for 'PENTRU TAMPUL DV. LIBER' (Free Choice of Tire) with a tire image.

Large advertisement for the movie 'PAN DUPĂ ROMANUL WOŁODYJOWSKI' by Jerzy Hoffman, featuring a black and white photo of a man and woman.

Advertisement for 'cinema' and 'teatre' (theater) listings, including showtimes and titles for various venues.

de peste hotare

Conflictul social din Anglia

După declararea stării de urgență de către guvernul Heath

La Londra, Liverpool, Manchester, Glasgow, Southampton, de-a lungul sutelor de kilometri de dane, uriașele brațe ale macaralelor par imobilizate. Sirenele navelor, cerind pilotarea spre țăările de încălzire sau descărcare, au amuțit.

S-a stins febrila activitate prin care uriașul mecanism economic britanic își primea „hrana” de zi cu zi. Producțiile purtând inscripția „Made in England” au rămas pe cheiri. 5.000 de nave, număr ce trebuie sporit cu tonajele maritimelor aflate în drum spre Marea Britanie, sînt — sau vor fi — blocați. Mărfuri, cu un tranzit zilnic de 100 de milioane dolari, și-au oprit circulația spre centrele de consum. În Anglia, joi a fost declanșată greva generală a docherilor, cea mai puternică din ultimii 44 de ani.

După numai patru săptămîni de la victoria conservatorilor în alegerile generale, cabinetul lui E. D. Heath este confruntat cu una din cele mai dificile probleme: instalarea unei adevărate blocade a importurilor și exporturilor, a cărei consecințe economice și financiare pot fi din cele mai grave. În ședința extraordinară a guvernului, premierul Heath a anunțat adoptarea unor măsuri de urgență — în virtutea unei legi datată de circa 50 de ani — care acordă cabinetului puteri depline „pentru a asigura viața întregii comunități”. Ministrul Afacerilor Interne, Reginald Maudling, a anunțat la Westminster, că guvernul nu va apela la drepturile ce-i revin decât în caz de necesitate. Observatorii au apreciat această remarcă drept un avertisment la adresa greviștilor. Pe de altă parte, s-a făcut cunoscută instanța unui „tribunal de anchetă” al cărui scop este examinarea cauzelor conflictului actual dintre sindicatele docherilor și patronatul portuar. Gravitatea situației poate fi apreciată și din faptul că regina — în calitate de șef al statului — a proclamat starea de urgență la mai puțin de o oră de la însoțirea sa la Palatul Buckingham, după o vizită oficială la Ottawa.

Încercînd să dezvăluie cauzele și implicațiile acestor ample acțiuni revendicative, la care participă circa 50.000 de muncitori portuari, comentatorii de pe malurile Tamisei subliniază deteriorarea din ce în ce mai accentuată a relațiilor dintre patronat și sindicatele docherilor, în legătură cu revendicarea principală și anume, creșterea salariului săptămînal. Tratativile — desfășurate pe parcursul mai multor runde — nu au înregistrat progrese. Docherii cer majorarea salariilor în raport cu creșterea costului vieții, a intensificării muncii în porturi prin sporierea continuă a tonajului de mărfuri trecute prin danele britanice. Potrivit presei engleze, în ultimii cinci ani volumul total al mărfurilor transbordate prin porturile țării ar fi crescut cu o pătrime, în timp ce forța de muncă angajată a scăzut cu o treime. Cererilor justificate ale muncitorilor li se răspunde prin refuzul categoric. Faptul că, chiar printre membrii guvernului s-au auzit voci cerînd adoptarea unor poziții mai ferme față de „revendicările total nerezonabile și nejustificate” ale docherilor, a dus la crearea unei atmosfere de încercare pe care și-au manifestat-o greviștii față de poziția cabinetului. Zvonurile, din ce în ce mai persistente, privind eventuala folosire a unor efective ale armatei în vederea asigurării activităților esențiale în porturi, au contribuit și mai mult la înăsprirea atitudinii participanților la grevă.

Conștient de urmările ce le poate avea prelungirea grevei cu fiecare zi, cabinetul va încerca, în timpul celor 40 de zile (durată maximă pe care se poate întinde decretul privind starea de urgență, ce poate fi ulterior prelungită numai de către parlament) să pună capăt grevei din porturi. Accentuarea deficitului balanței comerciale (de la 3,2 milioane lire sterline în mai la 5,1 de milioane în iunie), scăderea cursului lirei sterline în raport cu dolarul la numai câteva zile după anunțarea hotărîrii de declanșare a grevei, alcătuiesc doar câteva din problemele dificile, ale căror aspecte critice vor fi amplificate de actuala grevă.

Majoritatea comentatorilor pun la îndoială eficacitatea măsurilor de urgență adoptate, apreciînd, totodată, că soluția realistă constă în luarea în considerare și rezolvarea revendicărilor muncitorilor greviști.

IOAN TIMOFTE

APLICAȚIILE TRUPELOR APĂRĂRII ANTAIERIENE ALE STATELOR PARTICIPANTE LA TRĂTĂȚUL DE LA VARȘOVIA

MOSCOVA (TASS). — „În conformitate cu planul, în perioada 13—17 iulie 1970 s-au desfășurat aplicațiile ale trupelor apărării antiaeriene ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Aplicațiile au fost conduse de comandantul trupelor apărării antiaeriene ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, mare-

șalul Uniunii Sovietice P. F. Bațki.

Aplicațiile au demonstrat înalta pregătire operativă a comandanților și ostașilor, precum și coordonarea precisă a acțiunilor marilor unități și unităților. Ele s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, de strînsă cooperare de luptă și au contribuit la creșterea în continuare a pregătirii de luptă a trupelor.”

CAMBODGIA: Intensificarea acțiunilor forțelor patriotice

În evoluția situației militare din Cambodgia, ofensiva de presă semnează o intensificare a acțiunilor ofensive lansate de forțele de rezistență populară asupra pozițiilor deținute de trupele regimului Lon Nol și cele saigoneze în diferite provincii ale țării.

Zonele operațiilor militare au cuprins practic întreg teritoriul Cambodgic, ca urmare a deschiderii unui număr de 14 fronturi. În cursul zilei de joi, patrioții khmeri au inițiat importante operațiuni ofensive la sud-vest și sud-est de orașul Pnom Penh. Au fost semnalate lupte în sectoarele Neak Leung, Krek, Takeo, Kompung Cham și Kompung Trach. Dețapamentele for-

țelor populare care operează în regiunea capitalei și-au reluat atacurile asupra depozitelor de muniții de la Long Vek, iar în zonele șoselelor naționale 4 și 5 ei au respins contraatacurile inamicului și au lansat mai multe operațiuni ofensive. Angajamentele deosebit de violente continuă să aibă loc la Kirim, unde forțele patriotice au respins toate atacurile trupelor generalului Lon Nol, care încearcă, astfel, să restabilească autoritatea administrației asupra acestui important punct strategic, situat pe șoseaua națională care leagă Pnom Penh de portul maritim Kompung Som.

VIZITA DELEGAȚIEI SINDICALE ROMÂNE ÎN ALBANIA

TIRANA 17 (Agerpres). — Delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România, condusă de tovarășul Florian Dănilache, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., care se află în R. P. Albania, a vizitat vineri combinația de materiale de construcție „Josif Pashko”, uzina mecanică „Enver Hodja” și Universitatea din Tirana.

În aceeași zi, oaspeții români au depus coroane de flori la Monumentul Eroilor. La ceremonie a fost de față ambasadorul Republicii Socialiste România la Tirana, Manole Bodnaraș.

NOI MĂRTURII DESPRE REGIMUL DE DEȚINERE DE LA ÎNCHISOAREA CON SON

ÎN CADRUL UNEI CONFERINTE DE PRESĂ organizate la Hanoi de o delegație a Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud au fost făcute noi dezvăluiri zguduitoare în legătură cu persecuțiile la care sînt supuși deținuții politici în temnițele saigoneze. Printre cei care au luat cuvîntul — relatează agenția V.N.A. — s-au numărat și patru foști deținuți care au reușit să scape din închisoarea de tristă faimă Con Son. Ei au arătat că administrația saigoneză dezlănțuie o teroare sâlbatică pentru a-i lichida pe cei închiși. O femeie în vîrstă de 33 de ani, Nguyen Thi Hong, prezintă și acum grave traucții fizice din cauza chinurilor la care a fost supusă ani de zile la Con Son.

Celelalte trei persoane, ce au reușit să scape din această „înșulă a infernului”, au vorbit despre insuportabilele condiții în care „trăiesc” cei închiși în „cuștile pentru tigri”. Tran Tham, în vîrstă de 44 de ani, și Bui Than, de 33 de ani, au supraviețuit în aceste adevărate camere de tortură 6 și, respectiv, 4 ani. Zidite în clădirile închisorii, aceste „cuștile pentru tigri” nu măsoară decît 1,50 metri lățime și aproximativ 2,70 metri lungime, în ele fiind încarcerati în medie cinci deținuți sau deținute. Ei au arătat că datorită bolilor, torturilor și persecuțiilor de tot felul numărul morților se ridică la peste 20 de oameni în fiecare lună. Majoritatea deținuților sînt hoitnavi de tuberculoză, de boli ale ochilor și pleii. Orice murmur este pedepsit aici cu cea mai mare brutalitate. În documentul înmînat la sfîrșitul conferinței de presă se arată că în prezent în închisorile și temnițele saigoneze se află internati peste 200.000 de oameni. Este cit se poate de semnificativ — menționează documentul — că aceste închisori sînt construite și întreținute cu fondurile trimise de S.U.A.

Sesiunea Consiliului Economic și Social al O.N.U.

Intervenția reprezentantului român

Participanții la cea de-a 49-a sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U. (ECOSOC) au încheiat dezbaterile generale în cursul căreia delegații au abordat diferite aspecte ale evoluției țărilor în curs de dezvoltare.

Luînd cuvîntul în ședința plenară, șeful delegației române, ambasadorul Ion Datcu, s-a ocupat pe larg de problemele cooperării pasnice, multilaterale, între toate statele lumii. În condițiile pătrunderii explozive a științei și tehnicii în toate domeniile societății contemporane, a spus el, cooperarea internațională nu este o simplă opțiune. Ea a devenit o realitate a vieții națiunilor și își are izvoarele în înseși interesele și necesitățile cele mai stringente ale acestora. În condițiile traducerii în practică a principiilor fundamentale ale respectării suveranității și independenței naționale, neamestecele în treburile interne și egalității în drepturi, cooperarea internațională este în același timp un exercițiu al păcii, ea constituie o bază sigură a stabilirii relațiilor normale între toate statele lumii.

Reprezentantul român a insistat asupra necesității de a se întări rolul comisiilor economice regionale. Un rol de cea mai mare importanță ce incumbă acestor comisii, a precizat el, este concentrarea eforturilor în vederea eliminării fenomenelor cronice ale subdezvoltării, atribuite viznd traducerea în viață a obiectivelor celui de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

Referindu-se la rezultatele prezentei sesiuni, el a afirmat că în conformitate cu acordul realizat, la 26 iulie va sosi în capitala Uniunii Sovietice ministrul Afacerilor Externe al R.F. a Germaniei, Walter Schell, pentru convorbiri cu partea sovietică în probleme care prezintă interes reciproc — transmite agenția TASS.

zitive obținute de Comisia Economică O.N.U. pentru Europa în sensul realizării unui dialog continuu, constructiv, al identificării de noi domenii de cooperare între țările continentului, vorbitorul a remarcat totodată persistența unor practici discriminatorii care împiedică aplicarea principiului universalității. În acest context, el s-a pronunțat în favoarea admiterii R.D.G. ca membră cu drepturi depline a Comisiei.

Delegația română s-a pronunțat în favoarea eliminării treptate a obstacolelor economice, administrative, ca și a tuturor discriminărilor din calea schimburilor comerciale intereuropene, precum și pentru acțiuni pe plan internațional în vederea asigurării protejării mediului de viață înconjurator.

PREȘedintele NASSER A PĂRĂSIT MOSCOVA

GAMAL ABDEL NASSER, președintele și prim-ministru al Republicii Arabe Unite, președintele Uniunii Socialiste Arabe, care, la invitația C.C. al P.C.U.S., Președintelui Sovietului Suprem și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., s-a aflat timp de aproximativ trei săptămîni într-o vizită de prietenie în Uniunea Sovietică, a părăsit vineri Moscova, plecînd spre patria — informează agenția TASS.

PARLAMENTUL TURCIEI a prelungit cu încă două luni starea de urgență, instituită la mijlocul lunii iunie în orașul Istanbul în urma puternicelor demonstrații muncitorești. În conformitate cu această măsură, orice manifestație publică este interzisă. Starea de urgență nu se referă însă la interdicția de circulație sau la măsurile restrictive privind activitatea obișnuită în orașul Istanbul.

În Columbia a intrat în vigoare starea de asediu

VINERI a intrat în vigoare starea de asediu hotărîră de guvernul columbian pentru a preveni ceea ce se presupune că va fi o nouă izbucnire a războiului civil. În capitală a fost impusă, în plus, legea martială.

Observatorii politici, referindu-se la motivele reale ale acțiunii guvernului, relevă că ar fi vorba de un complot pus la cale de adepții fostului dictator, generalul Rojas Pinilla, menit să blocheze instalarea președintelui ales, Misael Pastrana Borrero, prevăzută pentru 7 august. Rojas Pinilla și partidul său, Alianța Națională Populară (A.N.A.P.O.), au refuzat să recunoască proclamarea oficială a lui Pastrana, candidatul partidului de guvernămînt și adversar al lui Pinilla la recatele alegeri prezidențiale de la 19 aprilie, drept cîștigător al acestor alegeri.

VIZITA LUI SCHEEL LA LONDRA

LONDRA 17 (Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe al R. F. a Germaniei, Walter Scheel, și-a încheiat vineri vizita de 24 de ore făcută la Londra, plecînd spre Washington. Un comunicat dat publicității după convorbirile avute de Scheel cu omologul său britanic, Alec Douglas-Home, precizează că guvernul Marii Britanii „manifestă interes” față de politica R. F. a Germaniei de normalizare a relațiilor cu Uniunea Sovietică și alte țări socialiste europene și „înțelege și sprijină obiectivele acestei politici”. Documentul menționează, totodată, că cei doi miniștri au examinat propunerea țărilor socialiste privind convocarea unei conferințe asupra securității europene. În legătură cu aceasta, surse oficiale britanice, citate de agenția Associated Press, au indicat că miniștrii de externe ai Marii Britanii și R. F. a Germaniei „au căzut de acord, în principiu, că o asemenea conferință este necesară”, subliniind importanța pregătirii cu grijă a ordinei ei de zi.

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

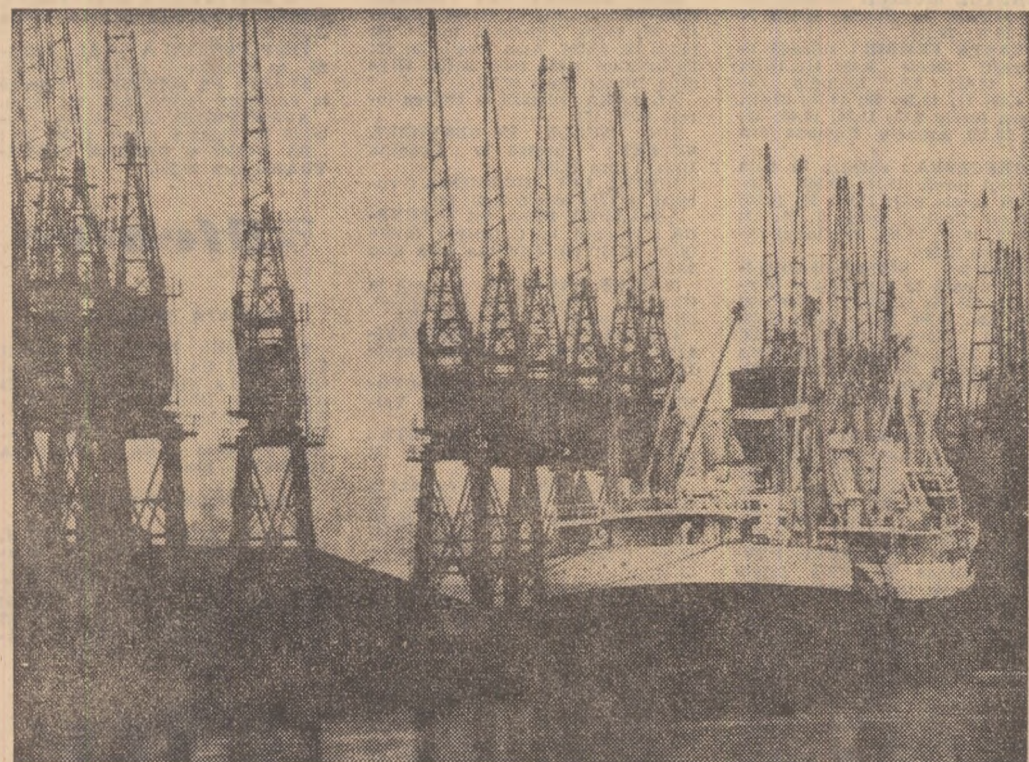
pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

pe scurt

ANGLIA. La Londra, pe cheiri s-a stins orice activitate. Peste dane plutește pustietatea. Macaralele stau nefolosite ca urmare a grevei docherilor. (Citiți alăturat comentariul „Conflictul social din Anglia”).

Stînga: După traversarea cu succes a Atlanticului în ambarcațiunea de papirus „Ra-II”, echipajul lui Heyerdahl este primit sărbătorește în portul Bridgetown din insulele Barbados. Dreapta: Un grup de cincisecizeci ceretătoare din S.U.A. a început la 6 iulie primul program feminin de cercetări subacvatice în largul coastelor insulelor Virgine

IRLANDA DE NORD. Luni, sub ochiul vigilent al soldaților britanici, la Belfast s-a desfășurat, într-o liniște plină de încordare, demonstrația protestanților cu prilejul victoriei din 1690 asupra catolicilor

FRANȚA. Brigitte Bardot într-o scenă din noul film în care turnează în prezent: „Novelele”

REZULTATELE ALEGERILOR DIN MEXIC

LA CIUDAD DE MEXICO au fost date publicității rezultatele finale ale alegerilor prezidențiale desfășurate la 5 iulie. Candidatul Partidului Revoluționar Instituțional de guvernămînt (P.R.I.), Luis Echeverria Alvarez, a obținut victoria, în favoarea sa votînd 86 la sută din alegători. Echeverria a totalizat 11.948.412 voturi, față de 1.945.204 obținute de adversarul său, Efraim Gonzalez Morfin, candidatul Partidului Acțiunea Națională, de opoziție.

P.R.I. a anunțat, de asemenea, că reprezentanții săi au cîștigat toate cele 60 de locuri din Senat și 178 mandate în Camera Reprezentanților.

Conferința de presă a noului guvern finlandez

LA HELSINKI a avut loc o conferință de presă la care au participat miniștrii ai noului guvern de centru-stînga din Finlanda. Luînd cuvîntul, primul ministru al Finlandei, Karjalainen, a subliniat că noul guvern se sprijină pe păturile largi ale majorității poporului finlandez.

Referindu-se la conținutul programului guvernamental, Karjalainen a subliniat că activitatea noului guvern va fi orientată în direcția întăririi poziției internaționale a Finlandei, precum și a consolidării și extinderii colaborării între popoare. În capitolul de politică externă al programului guvernamental, al cărui text oficial a fost difuzat ziariștilor prezenți la conferința de presă, se arată că guvernul va promova o politică de neutralitate activă cunoscută sub denumirea de linie „Paasikivi-Kekkonen”. În program se subliniază necesitatea dezvoltării relațiilor economice cu țările socialiste, precum și cu țările scandinave.

La INVITAȚIA Președintelui Sovietului Suprem și Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, vineri a sosit la Moscova într-o vizită oficială președintele Finlandei, Urho Kaleva Kekkonen. În aceeași zi, au început convorbirile oficiale între Nikolai Podgornii, Alexei Kosighin, și Urho Kaleva Kekkonen. Agenda convorbirilor cuprinde o gamă largă de probleme de interes reciproc pentru ambele țări precum și probleme internaționale. Vor fi studiate, de asemenea, jaloarele noului tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Finlanda.